רשות השידור
פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת ועד מנהל
ירושלים, בית רשות השידור
יום ראשון, ז' באב תשע"ג -14.7.13

נוכחים
חברי הוועדה:

אמיר גילת- יו"ר רשות השידור

יוני בן מנחם- מנכ"ל רשות השידור

אסתי אפלבאום פולני

יואב הורוביץ

מיכל וסרמן

עו"ד רון גזית

עו"ד מוטי ארד

חנה מצקביץ

לנה קריינדלין

יעקב בורובסקי

יעקב נווה

גאולה אבידן

מופיעים בפני הוועדה:

עו"ד איתן שור

עו"ד דני

משה נסטלבאום

יו"ר- אמיר גילת: אני פותח את ישיבת הוועד המנהל, יעקב נווה פה באזור, גאולה אמרה שהיא תגיע באיחור של חצי שעה אבל אני מתחיל בכל זאת כדי לחסוך בזמן. אנחנו בסעיף ראשון בסדר היום של ישיבת הוועד המנהל דנים בנושא שימוע נוסף למר משה נסטלבאום. אני מקווה שכולם קיבלו את החומרים האחרונים שזה התייחסותו של עורך הדין יוסי כהן, שאני מבין שיש פה נציג שלו, נכון? שלא יכול היה להגיע אבל שלח גם את עמדתו בכתב וגם נציגו מופיע פה. אני מציע שהלוח זמנים יהיה כזה שנשמע את התייחסותו של מר נסטלבאום ובא כוחו, אולי זה בסדר הפוך, משהו כמו 12 דקות, ולאחר מכן נקיים דיון. יש לכם הערות לפני זה בבעיה המשפטית?

דובר: לא, רק קח בחשבון שאם לא יהיה לך קוורום אחר כך...

יו"ר- אמיר גילת: לא, יש קוורום, קוורום יש.

דובר: יש קוורום?

יו"ר- אמיר גילת: קוורום יש, יכול להיות שיגיעו באמצע.

יעקב נווה: אמרתי בארבע אני חייב לצאת יש לי רופא.

יו"ר- אמיר גילת: תקראי לנסטלבאום. אם גאולה אמרה שהיא תאחר...

דובר: לא צריך קוורום לשימוע.

יו"ר- אמיר גילת: למה?

דובר: ...

יו"ר- אמיר גילת: בואו שבו.

דובר: שלום לכולם.

יו"ר- אמיר גילת: שלום, שלום, שבו איפה שנוח לכם.

חנה מצקביץ: בואו תשבו פה יהיה לכם נוח תרגישו ביחד.

יו"ר- אמיר גילת: מי פותח רבותיי?

איתן שור: אני אפתח דבר ראשון.

יו"ר- אמיר גילת: בבקשה.

איתן שור: שמי עורך דין איתן שור מהמשרד של יוסי כהן, גם דני נמצא פה ברשותכם מהמשרד.

יו"ר- אמיר גילת: טוב בוא תתחיל.

איתן שור: אנחנו ניתן לכם העתקים, הכנו במיוחד בשבילכם.

יו"ר- אמיר גילת: הופץ כבר אבל בסדר אם טרחתם. (חילופי דברים). עורך דין שור ב- 12 דקות אנא, בסדר? אנחנו קראנו את החומר.

איתן שור: אני אשתדל, אני אשתדל.

יו"ר- אמיר גילת: וכלקח גם מהפעם הקודמת לא צריך לחזור על מה שכתוב, קראנו.

איתן שור: לא, לא, אני לא חוזר, אני לא חוזר, אני רק אתן הדגשים ונקודות.

יו"ר- אמיר גילת: מאה אחוז.

איתן שור: אני מתחיל בזה שידוע לכם אתם קיבלתם כבר החלטה סבירה, הגיונית, שקולה. ניתנה חוות דעת מקצועית מאוד של משרד של עורך דין רון גזית, על רקע אותה החלטה אתם יודעים לכולם זה ידוע שהוגש בג"ץ, עומד עכשיו כרגע תלוי ועומד הליך בבג"ץ על סבירות ההחלטה. על אף שעכשיו אנחנו עומדים בבג"ץ החליטה פרקליטות המדינה בצעד אגרסיבי ובוטה ולא ברור לפנות אליכם במכתב מ- 30.6 ולפרוס בפניכם שישה נימוקים מדוע עליכם לשמש חותמת גומי של הממונה. ולמה אני אומר חותמת גומי? כי מה הם אומרים לכם שורה תחתונה? שורה תחתונה הנה אנחנו כותבים בפניכם שישה נימוקים, הממונה הוא זה שקובע ... מצטרף לעורך דין אסף רוזנברג שהמליץ לכם להעביר את מר נסטלבאום מתפקיד ניהולי, אבל אתם בהחלטה נכונה הצעתם שלא להיענות לו. אומרים לכם אתם הייתם צריכים להקשיב לאסף רוזנברג, אתם החותמת גומי שלו. אני אגיע גם לבג"ץ ואני אגיע גם לאיזה טעות עושה פרקליטות המדינה. הרי פרקליטות המדינה יודעת שההחלטה שלכם תעמוד במבחן בג"ץ, אין שום סיכוי שבג"ץ יבוא ויגיד שההחלטה שלכם היתה לא סבירה או לא מידתית. א' כל תקדים שהם הביאו בעתירה שלהם הוא פשוט לא נכון, אבל בסדר אנחנו נגיע כבר לבג"ץ. אני ברשותכם תיכף אני אעבור על השישה נימוקים ככה אני אעשה לכם איזה שהוא בריף קצר, אני אסביר לכם למה פרקליטות המדינה טועה. אגב אני מבין שעורכת הדין חנה מצקביץ היא באה ואיפה שהוא תמכה באותם שישה

נימוקים, במכתב שלפחות שאני ראיתי של עורכת הדין מצקביץ לא ראיתי, ראיתי רק מחזור הטענות לא ראיתי למה פרקליטות המדינה צודקת. גם פרקליטות המדינה בעצמה לא יכלה לבוא, תיכף אני אגיע לזה, לא יכלה לבוא ולהסביר מדוע הנימוקים שלה מחזיקים מים. הם רק נתנו נימוקים אבל הם לא מסבירים, הם לא נותנים אסמכתאות, הם לא תומכים בנימוקים שלהם, וחמור מכל הם טועים. למעשה הפנייה של פרקליטות המדינה זה ערעור, ערעור על ההחלטה המנהלית הנכונה שלכם. מה הנימוק הראשון? הנימוק הראשון: "שהחלטת הוועד המנהל אינה נותנת את המשקל ההולם להמלצה של נציבות שירות המדינה להורות על העברת מר נסטלבאום מתפקיד ניהולי לתפקיד אחר". זה מה שהם אומרים, אתם לא נתתם את המשקל ההולם לבקשה של נציבות המדינה. איפה ההסבר? איפה התימוכין? זורקים את הנ"ל לחלל האוויר כאילו לא התקיימה פה ישיבה, כאילו לא נערך שימוע, כאילו לא קיבלתם מסמך בן 23 עמודים מהמשרד של עורך דין רון גזית, אותו פירוט אחד לאחד עם כל השיקולים שהיה לכם לקחת ולערוך. למעשה הנימוק הזה, ואני אומר את זה לוועד המנהל שידע, הנימוק הזה פרקליטות המדינה באה ואומרת אתם לא יכולים לקחת החלטה בניגוד למה שהממונה אומר לכם, אתם לא יכולים לקחת החלטה אחרת, כי הממונה אם הוא מחליט כנראה שהוא יודע ואתם לא יכולים לדעת. אבל זאת טעות, כמובן שזאת טעות, היא לא נתמכת היא לא מוסברת. ולמה זה טעות? כי כל הנימוקים שלכם וכל ההסברים שלכם נעשה לאחר המון המון המון כמובן התייעצויות, וכמו שאמרתי אתם תמכתם היטב את ההחלטה שלכם. פרקליטות המדינה אומרת שלא נטען טעם של ממש המצדיק יסוד המדיניות של הממונה. מה זה טעם של ממש? למה לא נטען טעם של ממש? אני בעצמי קראתי את ההחלטה וברשותכם אני מצטט: "כנגד זאת נתן הוועד המנהל בהחלטתו משקל לנסיבות האישיות של מר נסטלבאום, לוותק שלו ברשות השידור 40 שנה, וחשיבות תפקידו במבנה הארגוני וכן ...". אין כאן טעם של ממש? כל אחד מפה זה טעם של ממש. לבוא ולהגיד שלא נטען טעם של ממש ולרוק את זה לחלל האוויר כמובן שזה לא חוכמה, אבל אנחנו לא יש לנו קצת

שכל ואנחנו יכולים גם להבין שזה לא נכון. הנימוק השני: "הפרקליטות אינה שותפה לעמדת הוועד המנהל כי האישומים נתפסים כנגד מר נסטלבאום אינם על הצד החמור".

יו"ר- אמיר גילת: רגע דווקא על הסעיף הראשון אני גם הבוקר שלחתי מכתב ליועצת המשפטית דווקא בנושא המדיניות שלא הזכרת, והחלק השני של סעיף אחד, מה היא המדיניות, זאת אומרת מה המדיניות של ההוראה מצופה שאנחנו נפעל. אבל אם אתה רוצה תתייחס אם לא אז אתה יכול להמשיך הלאה.

איתן שור: בבקשה, לא, אני אשמח להשיב. אתה שאלת מה המדיניות?

יו"ר- אמיר גילת: כן, כי אני אומר לך אנחנו נדון בזה אחר כך, אז השאלה אם אתה רוצה להתייחס עכשיו גם מבחינת מדיניות?

איתן שור: בוודאי אני אשמח שתגיד לי על ה...

יו"ר- אמיר גילת: אוקי.

יעקב בורובסקי: אני לא הבנתי, אני לא הבנתי.

יו"ר- אמיר גילת: האם יש לו מה להגיד?

יעקב בורובסקי: אני לא הבנתי את השאלה. אמיר אני לא הבנתי את השאלה.

יו"ר- אמיר גילת: אני שלחתי הבוקר מכתב לחנה מצקביץ, יש שמה סעיף.

יעקב בורובסקי: אנחנו במהלך שימוע אמיר.

חנה מצקביץ: סליחה, אנחנו בהליך של שימוע.

יעקב בורובסקי: אנחנו במהלך שימוע.

יו"ר- אמיר גילת: טוב בסדר אוקי.

יעקב בורובסקי: זה לא דיון של הוועד המנהל.

יו"ר- אמיר גילת: בסדר. טוב אני אגיד את זה אחר כך בסדר.

חנה מצקביץ: זה לא מקובל.

יו"ר- אמיר גילת: סליחה אני חוזר בי.

איתן שור: לא אבל אם יש משהו שצריך את התייחסותי אני אשמח להתייחס, כי כל דבר כמובן יש לו משקל.

יו"ר- אמיר גילת: בסדר אני חוזר בי.

איתן שור: טוב הנימוק השני: "הפרקליטות אינה שותפה לעמדת הוועד המנהל כי האישומים המיוחסים נגד מר נסטלבאום אינם על הצד החמור". אוקי שוב אנחנו פרקליטות המדינה לא רואה עין בעין את החלטת הוועד המנהל שמדובר באישומים שאינם על הצד החמור, אבל מה לעשות בניגוד לפרקליטות המדינה אתם הסתמכתם על חוות דעת בין היתר כמובן גם על סמך מה שאתם קראתם, שאומרת שלא מדובר על אישומים שהם על הצד החמור. הוועד המנהל מצא בין היתר להתבסס על הפסיקה הקיימת בנושא, אני מדגיש בהתבסס על הפסיקה הקיימת בנושא כי האישומים נגד מר נסטלבאום אינם על הצד החמור. איך פרקליטות המדינה יכולה לבוא ולומר שהיא לא מסכימה שהיא לא רואה עין בעין? עוד פעם זה החלטה שהיא נלקחה פה על ידי הוועד המנהל בצורה סבירה מנומקת וברורה. אני גם אפנה לסעיף 69 לחוות הדעת של משרד עורך דין רון גזית אם יורשה לי, זה אני רק יקריא לכם מסקנת ביניים מהחוות דעת של משרד עורך דין רון גזית: "במקרה בו אנו עוסקים מדובר במקרה תובענה של הטרדה מינית מילולית, מדובר באישום שאינו בחומרה הגבוה של עבירת הטרדה מינית ... הדברים שנויים במחלוקת ויתבררו בפני בית הדין למשמעת". יש פה לפחות עשרה פסקי דין שתומכים באמור. אז עוד פעם עוד נימוק, נימוק במירכאות אני אומר של פרקליטות המדינה שאומצה על ידי עורכת הדין מצקביץ שלא דובים ולא יער, אנחנו רק יכולים, הם רק יכולים להעביר לכם תחושות הם לא יכולים להעביר לכם שום דבר מעבר לזה, ותחושות הם שגויות. הנימוק השלישי: "החלטת הוועד המנהל אינה נותנת את המשקל הראוי למעמדו ולתפקידו של מר נסטלבאום". נכון זה נכון שאתם לא נתתם את המשקל הראוי למעמדו ולתפקידו של מר נסטלבאום? לא נתתם את המשקל הראוי? ברחל בתך הקטנה אתם נתתם את המשקל הראוי. אני מפנה אותכם להחלטה שלכם זה נספח א' לתגובה של מר נסטלבאום שכתוב: "לאחר ששקל בפרוטרוט מגוון השיקולים הרלוונטיים שעליו לשקול המפורטים בחוות הדעת המשפטית ... עורכי הדין רון גזית ומוטי ארד ... האיזון ביניהם", אנחנו מדברים על איזונים, "וכל שיקול לפי משקלו היחסי, החליט הוועד המנהל שלא להעביר בעת הזאת את מר נסטלבאום

מתפקידו. הוועד המנהל מצא בין היתר בהתבסס על הפסיקה הקיימת בנושא כי האישומים כנגד מר נסטלבאום אינם על הצד החמור", ועכשיו זה מודגש, "וזאת חרף מעמדו הבכיר של מר נסטלבאום". איך אפשר לבוא ולומר שלא ניתן המשקל הראוי? עוד פעם זה אנחנו חיים פה ממשפטים שנזרקים לחלל האוויר בחמש, כל המכתב של פרקליטות המדינה זה שלושה עמודים, אין שם משהו משפטי באמת, אין שם משהו שבאמת אפשר לתמוך עליו. הנימוק הרביעי: "החלטת הוועד המנהל אינה נותנת את המשקל הראוי למעמדה הציבורי של רשות השידור". עוד פעם משפטים סתמיים, איך אפשר לומר שאתם לא נתתם את המשקל הראוי למעמדה הציבורי של רשות השידור? ומה זה שמירה על האמון הציבורי ברשות השידור ברשות ציבורית? האם הרשעת במירכאות כל נאשם זה שמירה על האמון? בתי משפט מרשיעים כל מי שמגיע ונכנס? ככה שומרים על אמון? שמירה על אמון זה מתן הדעת, אני מתמצת לכם, מתן הדעת למכלול השיקולים הרלוונטיים להעברה מתפקיד ולא להיות חותמת גומי, וכך עשיתם. שמירה על עצמאות שיקול הדעת של הוועד המנהל שלא תפרו לי חותמת גומי, מתן זכות שימוע בלב פתוח ובנפש חפצה, ודחיית ניסיון להעביר בעל תפקיד ציבורי בכיר מתוך טעמי נקמנות ואינטרסים אישיים. ועוד איך נתתם את המשקל הראוי. ונעבור לנימוק החמישי, הנימוק החמישי של פרקליטות המדינה: "החלטת הוועד המנהל אינה סבירה שכן פרקליטות המדינה מתקשה לראות כיצד יבוצע נתק מקצועי בין עדי התביעה הכפופים לו". אוקי עם כל הכבוד של פרקליטות המדינה לראות, עם כל הכבוד לפרקליטות המדינה לראות כיצד יבוצע אותו נתק מקצועי, הנתק היום נשמר ונשמר, מה לעשות? גם כשקשה לכם לבוא ולראות, עוד פעם גם כן זה אם אני לא טועה גם כן נאמר בשבע שורות, גם אם קשה לכם לראות, נשמר. ועכשיו רק אני אעשה לכם בריף קצר, בחקירה נגד מר נסטלבאום נחקרו 33 עדים, אוקי? מתוך 33 עדים 11 עדים הם בחטיבת החדשות, כלומר כפופים פורמאלית למר נסטלבאום בחטיבת החדשות. עכשיו אני פירטתי בסעיף 49 מי הם אותם 11 עדים, אלה 11 עדים, מתוך 11 עדים שהם עדי התביעה, כן? על זה אנחנו מדברים 11 עדי תביעה רק ארבעה מהם העידו

כנגד מר נסטלבאום כשאחת מהם פורשת. ארבעה, אנחנו מדברים על ארבעה עדים בלבד מתוך 11 שכפופים לו שהעידו נגד מר נסטלבאום. מה כשמה מר נסטלבאום יבוא ויעשה ישפיע עליהם? ישנה את דעתם? אז נהפוך הוא לא רק שהוא לא משפיע עליהם ולא רק שהוא לא משנה את דעתם, כמו שכתוב הוא יוצא מגדרו כדי שחס וחלילה הנתק הזה על מנת שהנתק הזה יישאר. והנה אני אפנה אותכם, יישום החלטת הוועד המנהל, הנה מר נסטלבאום מתבקש לשמור על אותו נתק כפיפותי חיץ ניהולי, הוא שלח מכתבים לכולם ואמר להם שהכפיפות תהיה זמנית לאלון מזר. יש כאן נתק כפיפותי, נתק ניהולי, חיץ ניהולי, איך שתקראו לזה. ומעבר לזה בואו גם אנחנו נפעיל קצת את ההיגיון הסביר שלנו, מה עכשיו מה מר משה נסטלבאום יבוא ומה יעשה יאיים עליהם? יגיד להם אל תעידו תשנו את גרסתכם? הוא יודע, הוא יודע טוב מאוד שעד שמשנה את גרסתו יש את סעיף 10.א. לפקודת הראיות שברגע שעד משנה את גרסתו ניתן להגיש את עדותו כפי שנלקחה במשטרה לצורך העניין או בנציבות שירות המדינה. אין שום אינטרס גם, גם אם אתה רוצה אין פה שום אינטרס, זה יהיה טיפשי והוא מודע לזה. ואין לו גם סיבה לעשות את זה, אין שום סיבה לעשות את זה. מדובר כאן על ארבעה עדים, אז עם כל הכבוד כאן לקושי של נציבות, סליחה של פרקליטות המדינה אין כאן באמת קושי. עוד פעם זה דברים שנזרקים לחלל האוויר ללא הסבר וללא תימוכין. הנימוק השישי, אנחנו גם למעשה בנימוק האחרון של פרקליטות המדינה: "החלטת הוועד המנהל שנשענה על הצהרת ראש אגף כוח אדם ברשות השידור כי לא קיים הליך משמעתי בעניינו של מר נסטלבאום לא היתה מדויקת". אוקי אז היא לא היתה מדויקת, קיימת התראה בתיקו האישי של מר נסטלבאום, מדובר על התראה לאחר שמר נסטלבאום נבחר למנהל חטיבת החדשות הוא הנחה את "שבת תרבות" במסגרת היתר שניתן לו בעבר, אבל בגלל שינוי תפקיד שהוא בדיוק נבחר למנהל חטיבת החדשות ההיתר פג. זה יומיים לפני, כן יומיים לפני זה הוא נבחר, בעוד שהוא התחייב כמובן להנחות את "שבת תרבות" לאחר שניתן לו האישור מראש. עכשיו דבר ראשון הוא קיבל בגין זה התראה, אני כבר אגיד לכם עכשיו שההתראה

בכלל לא קשורה לשום דבר שאנחנו עכשיו מדברים עליו בתובענה, אין שום קשר, ההתראה כולכם יודעים היא במימד הנורמטיבי הנמוך ביותר בסולם הענישה המשמעתי. עכשיו אני שואל שאלה, האם העובדה הזאת היתה משנה את התמונה הכללית? אני מניח שלא באופן מפתיע. ועוד משהו שאני רוצה הגיד, ההיתר הזה שניתן למר נסטלבאום לערוך שבתון תרבות ואני אומר את זה הוא ניתן נוכח מחלה ממארת שלקה בה מר נסטלבאום, זה ידוע שחייו של מי שחולה במחלה ממארת לא עלינו החיים עולים הרבה יותר יקר מחיים של אדם בריא, ומה לעשות מדובר באיזה שהוא סוג של חיסכון של כסף, כמו שאומרים כסף לבן ליום שחור. וצריך לקחת את זה בחשבון, צריכים להיות קצת אנושיים. מה עוד אומרת הפרקליטות? היא הביאה עוד איזה שהוא במסגרת אותו נימוק, שביום ה- 19.6 הממליץ הממונה בפני מנכ״ל רשות השידור לנזוף במר נסטלבאום בגין תלונה שהוגשה נגד מר נסטלבאום בעניין עבודות פרטיות. אני מפנה אותכם לנספח ה׳ לתגובה של מר נסטלבאום, נערך לו שימוע בעניין, מר נסטלבאום למעשה הוחלט לא לנקוט בהליך משמעתי כנגדו. כלומר הוא זוכה, מי שהחליט על זה סמנכ״ל משאבי אנוש יראון רופין. זאת אמרת שהנימוק הזה גם כן כבר לא מחזיק ומתמוטט ויתר הנימוקים במירכאות של הפרקליטות. עכשיו בואו נחזור רגע אחור, מה קרה פה? אני יודע, אני יודע, אתה רואה אני.

__יו״ר- אמיר גילת__: אוקי.

__איתן שור__: בכל זאת צריך גם להבין זה חיים של בן אדם פה שמונחים על הכף.

__יו״ר- אמיר גילת__: לכן התכנסנו שוב.

__איתן שור__: אני יודע, אני יודע, וחשוב חשוב באמת לומר את הכל. אתם הגעתם להחלטה, אמרנו כבר הגעתם להחלטה סבירה הגיונית, שאני יכול להגיד לכם שבמבחן בג״ץ היא עומדת, היא לא תיפול במבחן בג״ץ. באה הפרקליטות בעוד שעומד תלוי, תלוי ועומד הליך בבג״ץ יש כאן איזה ניסיון עקיפה מכוער מאוד בעיני, סליחה שאני משתמש במילה הזאת, כי היום הסבירות כבר לא צריכה לבוא לפתחכם, היא לא ערכאת ערעור על עצמכם, היום הסבירות של ההחלטה מונחת בפני בג״ץ, כבר אנחנו הגשנו את התגובה שלנו, הצדדים האחרים צריכים

להניח את התגובה שלהם, ומי שבסופו של יום יחליט אם ההחלטה שלכם סבירה או לא זה בג"ץ. לבוא ולומר לוועדת האיתור תשנו את ההחלטה למרות שתלוי ועומד הליך בפני בג"ץ, זה משהו לא ראוי, משהו שאני אומר שבוודאי לא כדאי לתת לו יד. אני גם אומר בתוך תוכי ואני יודע את זה, אנחנו יודעים את זה, שהסיבה שפרקליטות המדינה פונה אליכם, אוקי? ואומרת לכם תשנו, וגם שהגברת, סליחה עורכת הדין מצקביץ פונה אליכם ואומרת לכם את זה, כי הם יודעים היטב שההחלטה הזאת תעמוד למבחן בג"ץ, ואין להם שום דרך אחרת לשנות את ההחלטה הזאת, אין שום דרך לפסול אותה. אני מבקש לא לתת יד לעקיפה הזאת, ואל תתנו יד גם אתם כוועד מנהל שיבואו ויגידו לכם ויכפיפו אותכם ויגידו לכם שאתם לא יודעים לקבל החלטות. אני שואל את עצמי, איך זה נראה כלפי חוץ? איך זה נראה כלפי חוץ שבאה פרקליטות המדינה בשלושה עמודים לא מנומקים ואומרת לכם אתם עכשיו תשנו את ההחלטה ממה שהממונה אומר אתם תעשו את זה, איך זה ייראה? עכשיו אני רק רוצה להתייחס לפנייתה של עורכת הדין מצקביץ. כידוע כמו שאמרתי בהתחלה עורכת הדין מצקביץ פנתה במכתב ליושב ראש, ולמעשה אנחנו ראינו שם מחזור של טענות, מה זה מחזור? מעין סיכום של טענות הפרקליטות ותוך המלצה או אימוץ דעת הפרקליטות להעביר את מר נסטלבאום מתפקידו. עכשיו אני אומר דבר כזה, בסדר אבל ידוע, אני מאמין שאתם יודעים שבין מר נסטלבאום לעורכת הדין מצקביץ יש סכסוך, קיים סכסוך, מה לעשות? אם קיים סכסוך א' למען הגילוי הנאות תפרוס את זה על העמוד שאת כותבת, זה חובה, הרי לשיטתנו מונחים כאן מניעים זרים. דבר שני, דבר שני, קול ההיגיון אומר שדווקא בנושא הזה עורכת הדין מצקביץ לא היתה צריכה לפנות ולא היתה צריכה להתערב, בגלל שיש כאן ניגוד עניינים. אנחנו מבקשים גם את זה לקחת לתשומת לב הוועד המנהל.

<u>משה נסטלבאום</u>: אני מבקש להביא לכם כמה מילים מתוך ליבי לא כמשפטן אלא דברים מהלב, ולהביא לידיעתכם את הדברים כפי שאני רואה אותם. כולם קראו באתרים החברתיים כולם קראו בעיתונים את כל ההתנהלות, אבל אני חושב

שאתם חייבים לשמוע אותם ממקור ראשון. יגאל רביד ואני היינו במערכת יחסים מצוינת, לפני שבע שנים הוא הזמין אותי למסיבה על גג ביתו. באתי עם בת זוגי, לדעתי או שהוא היה ב- היי או שהוא שתה לפני זה במסגרת המסיבה, ואז הוא ניגש אלי ואמר לי תשמע כמה מהחברים שלי מהקהילה דלוקים על התחת שלך תשמור עליו, עניתי לו בהומור, אל תדאג באתי עם תחתונים מפח. לכאורה מי שהטריד אותי זה יגאל רביד הטריד אותי אני לא פניתי אליו, הוא פנה אלי באיזה היי ובשמחה ואמר לי את הדברים. עכשיו הרי לא יעלה על הדעת שבמשך שבע שנים יגאל רביד לא יעשה עם המידע הנפיץ הזה והחמור הזה שום דבר. כשאני התמניתי למנהל חטיבת החדשות הביא לי יגאל רביד מכתב השמצה חמור ומתועב נגד שני קודמיי, שרציתי להעביר אותו למנהל הכללי המנהל הכללי לא רצה לקבל אותו, הוא לא רצה לקבל את המכתב הזה. מה שמלמד שאני לא המנהל הראשון שליגאל רביד יש איתו בעיות, גם לקודמיי היו איתו בעיות קשות. למרות כל זאת שיבצתי אותו בהגשת מהדורת חדשות השבת, כי גם הייתי איתו במערכת יחסים מאוד טובה, אבל אמרתי לו התנאי המרכזי הוא שאתה תשמור על כבודם של האנשים שאתה עובד איתם. אמרתי לו את זה משום שזה היה דבר ידוע שיגאל רביד נוהג בגסות כלפי אנשים שהוא עובד איתם. כעבור שבועיים או שלושה בא אלי, כעבור שבועיים או שלושה שראיתי את יגאל מגיש את המהדורה בצורה הזחוחה הפומפוזית שלו הגעתי למסקנה מקצועית, וזאת מסקנתי המקצועית שהוא לא ראוי להגיש את המהדורה לבד, כל ההגשה הדרמטית והפומפוזית וכל ההתנהלות שלו לא מצאה חן בעיני, ולכן צירפתי להגשת המהדורה את מיכל רבינוביץ'. כאשר כעבור שבועיים באה אלי מיכל רבינוביץ' ואמרה לי יש לי בעיה, יגאל רביד טוען שזאת המהדורה שלו והוא לא מוכן שאני אגיש איתו. אמרתי לה את המשפט, זה לא חשוב מה הוא אומר חשוב מה אני אומר, אני מנהל את החדשות ואני קובע שאת תגישי אותם. אבל הדברים לא היו פשוטים, יגאל רביד התחיל להתעלל במלוא מובן המילה במיכל רבינוביץ'. יכולתי להתעלם מזה, יכולתי לטאטא את זה, יכולתי להעלים את זה, יכולתי הרבה דברים, אבל החלטתי ללכת בדרך הישר. אני לא מוכן שיתעללו

בעובדים בחטיבת החדשות, לא בעובדים ולא בעובדות, זה תפקידי. ואז קראתי גם ליגאל וגם למיכל רבינוביץ' ואמרתי להם במפורש, אמרתי ליגאל במשרד שלי בתל-אביב, אם השידוך המקצועי הזה לא יעלה יפה אני אעביר אותך מתפקידך אני אתן לך דבר אחר תפקיד אחר, אבל לא תוכל לשמש מגיש חדשות מוצאי שבת אם מסכת ההתעללויות במיכל רבינוביץ' תימשך. כשהוא יצא מהמשרד שלי הוא התקשר לאדם אחד ... בידיעות אחרונות, ואם אתם זוכרים את הכותרת שנאמר בה שבאתי להדיח אותו בגלל גילו כי הוא מבוגר, זה הסיפור. אני כשהחלטתי להעביר אותו מתפקידו הצעתי לו מספר הצעות, הצעות מכובדות. אני מזכיר לכם שהיינו באותה תקופה בתקופת הקסאמים בדרום, הצעתי לו להיות שדר, כיוון שידעתי שהוא מגלה עניין בענייני תעופה אמרתי לו בוא תהיה כתב לענייני תעופה. אמרתי לו בוא תהיה שדר מרכזי בחטיבת החדשות. אמרתי לו בוא תגיש מבזקים בחטיבת החדשות. הוא אמר לי כל הדברים האלה לא מתאים לי אני רוצה רק מוצאי שבת, אמרתי לו מוצאי שבת לא תקבל. ואז שמעתי שהוא הלך לממונה על המשמעת בנציבות שירות המדינה והגיש נגדי קובלנה על הטרדה מינית, כלומר על הסיפור שהיה לפני שבע שנים כשאני פגשתי את יגאל רביד כשלא הייתי בשום תפקיד ניהולי כשהייתי חבר שלו שהוא בא לביתי ואני באתי לביתו. אם אני הומופוב ידוע ומוכר כל כך לא ברור לי למה רביד הזמין אותי אליו הביתה ולמה הוא בא אלי הביתה? כל מערכת היחסים הזאת היתה על סמך מערכת חברית. כעבור שבע שנים הוא שמר ונצר בליבו את הסיפור הנורא שבע שנים על תחתוני הפח ורק אחרי שבע שנים הוא פנה לממונה על המשמעת. ואני רוצה להגיד לכם שמאז אני נמצא בסיפור שקפקא לא יכול היה לכתוב סיפור מרתק מזה. אנשים מתייחסים לזה ברצינות ובטוקבקים וקבוצות דיון, תקופה ארוכה בכלל כתבו עלי שאני מטריד מינית. מי שכתב שאני מטריד מינית אגב שאני זוכר זה הממונה על המשמעת שכתב לכם בפעם הראשונה, הוא לא כתב שזו הטרדה מינית מילולית. יש לי משפחה, יש לי ילדים, יש לי נכד, אני חושב שדמי לא הפקר, אני לא חושב שכל אחד יכול לעשות לי מה שהוא רוצה גם אם הוא בסמכות ניהולית. אני רוצה להגיד לכם עוד משפט

אחד ואני לא אכנס לזה כרגע, שמאז הסיפור הזה הגיעו אלי עדויות אחרות ... על מה שמתחולל אצל הממונה על המשמעת, אבל זה יהיה לעניין אחר שאנחנו נבדוק. מאז שנפגשנו כאן קרו שלושה דברים, כשאתם החלטתם לשקול את השיקול שלכם ולא להדיח אותי מתפקיד מנהל חטיבת החדשות על הפרשה ההזויה הזאת, הוחלט שלא להעמיד אותי לדין בעניין שוחד מסך, זאת היתה פרשה שזכתה להרבה כותרות בעיתונים. הוחלט שלא להעמיד אותי לדין בעניין ניגוד העניינים, והוחלט לסגור את התיק שלי בעניין עבודה פרטית. כל הדברים האלה התרחשו מאז שאתם ישבתם בתל-אביב ודנתם בענייני והחלטתם לא להדיח אותי. אני רוצה לספר לכם שהשבוע התקבל מכתב ברשות השידור מכתב תלונה מהממונה על המשמעת ובו הוא טען, ובו הוא ביקש לדעת, למה אני לא מעניק דרגות לשני עובדים ליולי אופק, איפה התשובה?

__איתן שור__: לא זה לא פה.

__משה נסטלבאום__: ליולי אופק ולאסי אפרתי. אני צריך להסביר לממונה על המשמעת שיש חיץ ארגוני ביני לבינם שאני לא יכול להעניק לכם דרגות? כתב להם סמנכ״ל כוח אדם, סמנכ״ל משאבי אנוש יראון רופין שאני נהגתי כשורה. אני רוצה להביא לידיעתכם יש חיץ מלא ביני לבין העובדים, כל הדברים שנאמרים כאן כביכול שאין חיץ הם דברים הזויים. עובדה שהלשכה המשפטית שרודפת אותי, ותיכף אני אתן כמה דוגמאות, לא מצליחה להציג שום אדם אחר שיבצע את החיץ הזה. כלומר או שנסטלבאום יהיה מנהל חטיבת החדשות או שלא יהיה חיץ, כלומר לא יכול להיות מנהל הטלוויזיה בערבית, לא יכול להיות מנהל התוכניות, לא יכול להיות מנהל הבידור, אף אחד לא יכול להיות רק נסטלבאום, ואם נסטלבאום לא יהיה לא יהיה חיץ כזה. אני רוצה, כלומר הנתק המקצועי נשמר לחלוטין. אני רוצה אולי להבהיר דבר אחד, החקירה בענייני הסתיימה, כל האנשים העידו, השאלה היא מה מבקש הממונה על המשמעת, הוא מבקש להגן על העדים או הוא מבקש להגן על העדים מפני זה שאני אשפיע עליהם? הרי החקירה הסתיימה, כולם מסרו את עדותיהם ואין על מה להגן עליהם. אבל אני חושב שהדבר החמור ביותר הוא מה שעושה לי עורכת הדין חנה

מצקביץ. ביני לבין הגברת מצקביץ יש מערכת יחסים עכורה, אני מחזיק בידי מכתב ששלחתי ב- 17 ביוני 2012 והנושא שלו "הלשכה המשפטית וחטיבת החדשות". ב- 17 ביוני 2012 לא הייתי מועמד לשום תפקיד ובוודאי שלא לתפקיד מנהל הטלוויזיה, סיפרתי במכתב הזה שמנכ"ל רשות השידור זימן אותי מיד אחרי שהוא נבחר וביקש שאגיע לשיתוף פעולה עם הלשכה המשפטית. למנכ"ל זה היה חשוב. אבל כל הדברים שאמרה חנה מצקביץ באותה ישיבה על שיתוף פעולה לא קרו מעולם, נוצר מצב שכשהייתי צריך עזרה כשינון מגל התפטר מתפקידו ההתרשמות שלי היתה שההגנה היא לינון מגל. שלחתי מכתב המתנתי שישה ימים עד שמרסיה הואילה לחזור אלי. אחרי זה פנה אלי עורך הדין של מגל ואיים תוך 48 שעות לתבוע אותי אם אני לא יענה לו, וכעבור עשרה ימים קיבלתי תשובה. ובנוסף לכך מסמכים אישיים שנוגעים לעבודתי הפרטית שהופנו ללשכה המשפטית והופנו רק ללשכה המשפטית ולמנכ"ל רשות השידור דלפו והגיעו ליוסי בר מוחא ולגורמים נוספים באגודות העיתונאים. אני לא יודע מי הדליף אותם, אני יכול להגיד לכם למי היו את המסמכים, ללשכה המשפטית ולמנכ"ל רשות השידור. אני רואה את זה בחומרה רבה, אני רואה בחומרה רבה שמסמכים מהתיק הפרטי האישי שלי מגיעים לידי גורמים מתפרסמים באמצעי התקשורת. ולסיום אני רוצה להגיד דבר אחד, דבר אחרון, זה לא סוד שלפני שנתיים חליתי במחלה ממארת, באותה תקופה ניסה שקלר להדיח אותי מהגשת היומן. הגברת מצקביץ עשתה הכל כדי לסייע לו והובילה את המאבק. זו הסיבה ורק זו הסיבה שכשנכנסתי לתפקיד מנהל חטיבת החדשות היתה לי מתיחות עם הגברת מצקביץ, אבל וזו הסיבה גם שמנכ"ל הרשות רצה להפסיק את המתיחות הזאת. אני חושב שהגברת מצקביץ נגועה בחוסר רגישות קיצוני, היא יודעת ומי כמוה יודעת עד כמה אדם שהוא חולה זקוק לכספים בבחינת כסף לבן ליום שחור, שלא לדבר על הוצאות רפואיות שמחלה כזאת גובה. רק אדם לא אנושי, רק אדם לא אנושי, ואני אגיד את זה שוב, ורק אדם שמונע על ידי רוע ואני אגיד את זה שוב יכול להתנהל בדרך שבה מתנהלת נגדי חנה מצקביץ. היא יודעת את כל הדברים, היא יוצרת מצג שווא, היא רצה לפרקליטות עם סיפורים הזויים

כמו סיפור תחתוני הפח ועוד סיפור דומה, ורק היא יודעת שמה שהיא עושה זה דבר לא ראוי שרק אישה רעה חסרת רגשות יכולה לעשות. תודה לכם.

יו״ר- אמיר גילת: טוב תודה. טוב נדמה לי שחלק מהדברים ששמענו לישיבה הקודמת שלנו שהם לא רלוונטיים לדיון היום, שצריך להצטמצם לעניות דעתי לשאלה האם אנחנו משנים את החלטתנו הקודמת ששמענו שהיא היתה במתחם הסבירות וכו׳, וכו׳, לאור עמדת הפרקליטות לאור העובדה שאין לנו יכולת להגן על ההחלטה כפי שאנחנו מדווחים על ידי היועצים המשפטיים שלנו בבג״ץ. אני נכנסתי לדבריו, כי אני רציתי פשוט עוד הבהרה והעירו לי שני משפטנים אז חזרתי בי, אני פשוט רציתי גם לשמוע את עמדתו של מר נסטלבאום ובא כוחו לגבי הסוגיה הזאת, כי אני חושב שכן אנחנו צריכים להתייחס אליה. וחנה בחוות דעתך את כותבת בסעיפים 4 עד 6 את מדברת על המשקל ההולם להמלצת הנציבות שמשקפת את מדיניות הנציבות במקרים דומים, ושהעובדה שאנחנו יש לנו סמכות בענייני משמעת לא מצדיקה גישה עקרונית שונה. קראתי את זה בסוף שבוע לקראת הדיון היום זה הציק לי, כי אני בעצם שמתי לב שאני לא יודע מה המדיניות שעל סמך המדיניות הזאת אנחנו צריכים לפעול ולקבל את ההחלטות שלנו, ולכן בבוקר ביקשתי שתציגי את הסוגיה הזאת כאן.

חנה מצקביץ: ראשית כל אני רוצה לומר שאני דוחה מכל וכל את כל מה שנאמר כאן, זה עזות מצח לדבר בצורה כזאת, ואני חושבת שזה חוצפה בלתי רגילה מצידו של עובד כשעולה איזה שהיא טענה לפגוע בייעוץ המשפטי לעשות את עבודתו. התלונה של נסטלבאום כנגד, לא כנגדי כנגד כל הלשכה המשפטית היא לא היתה תלונה אישית נגדי, היא הופרכה באותה חוות דעת של היועץ המשפטי לממשלה, היא נבדקה על ידו, היא הועברה ליועץ המשפטי לממשלה לבדיקה. החוות דעת שלו זו היא שיטה בתרבות הניהולית המצולמת שיש ברשות השידור, השיטה היא תמיד להגיש תלונות נגד בעל סמכות כדי שבבוא היום הוא לא יוכל לעשות את תפקידו, זו שיטה ידועה. להגיד עלי שאני מרושעת ושאני בכלל טיפלתי בעניינים של נסטלבאום, זה דבר שלא יעלה על הדעת, וכל מה שהוא אומר זה פשוט קשקוש מקושקש, אני לא רוצה לרדת לרמה הזאת. אתם פניתם

בקשר למסמכים של העבודה הנוספת, קיבלתם תשובה, שאלות של בקשה לעבודה פרטית עובר דרך הממונה, דרך מנהל המדיה, דרך המנכ"ל, דרך סמנכ"ל כוח אדם, דרך הפקידות בכוח האדם.

יו"ר- אמיר גילת: למה את מתייחסת למסמך שדלף לכאורה?

חנה מצקביץ: כן.

יו"ר- אמיר גילת: בסדר טוב, בואי, בואי.

חנה מצקביץ: לא, בסדר, אז אני רוצה רק דבר...

יו"ר- אמיר גילת: אני חושב שכולם ראו את המכתב של יוסי כהן עם הטענות נגדך.

חנה מצקביץ: וזה טענות מופרכות.

יו"ר- אמיר גילת: העובדה שאת פה אומרת שאת לא רואה שיש ניגוד עניינים, וישיבתך כאן מדברת בעד בעצמה.

חנה מצקביץ: כן.

יו"ר- אמיר גילת: אז עכשיו בואי נחזור.

חנה מצקביץ: אתה ביקשת ממני אבל אני לא קיבלתי את המייל רק בדרכי הנה אמרו לי, ולכן אני רוצה לומר כך, קודם כל יש את הדברים שהיו אצלנו, אנחנו קודם כל מדברים על עניין נורמטיבי, וברגע שנציבות שירות המדינה והיועץ המשפטי לממשלה אומרים מה הנורמה המקובלת אצלהם, זה מקובל עלי שזו היא הנורמה. אבל יש גם...

יו"ר- אמיר גילת: שמה הנורמה? שכל אחד?

חנה מצקביץ: שהנורמה היא שכאשר מוגשת קובלנה כנגד עובד בהאשמה כזאת או אחרת של התנהלות שאינה הולמת עובד, ומצריכה הפרדה בינו לבין או המתלונן או העדים, הנורמה המקובלת היא להעבירו מתפקידו, גם מהבחינה של הפרדה כדי להגן על העדים וכדי שלא תיווצר אווירה לא נעימה ולא נוחה. גם מצד אחד של סחטנות, וגם מצד שני של איומים, וגם מצד אחד של ניסיון לרצות. וגם מהבחינה הנורמטיבית של איך הדברים צריכים להיראות.

יו"ר- אמיר גילת: זאת אומרת על פי המדיניות של נציבות שירות המדינה כל עובד?

חנה מצקביץ: לא אמרתי כל עובד, אני אומרת במקרים...

יו"ר- אמיר גילת: רגע לא סיימתי, כל עובד שמוגשת נגדו תובענה באשמה של התנהגות שאינה הולמת, אני שם רגע בצד את ההפרדה, אנחנו נעסוק בזה בעצמנו. כל עובד שמוגשת נגדו תובענה מכל סוג שהיא בגין התנהגות שאינה הולמת הנורמה היא להעבירו מתפקידו?

חנה מצקביץ: אני לא אמרתי כל, אמרתי...

יו"ר- אמיר גילת: הנורמה היא?

חנה מצקביץ: הנורמה, לא אמרתי כל.

יו"ר- אמיר גילת: יש חריגות מהנורמה?

חנה מצקביץ: כן. לא חריגות מהנורמה, זה תלוי בנסיבות במעמדו של העובד, ככול שמעמדו רם יותר זה יותר.

יו"ר- אמיר גילת: ויש לנו דוגמאות לכאן ולכאן?

חנה מצקביץ: אז אני קודם כל רוצה להתייחס למקרים שהיו אצלנו, כשאני עוברת על המקרים שהיו אצלנו בכל המקרים זאת היתה הנורמה שאנחנו פעלנו על פיה, שהיתה לפי הנורמות המקובלות והנחיות שקיבלנו מהנציבות, אז אני רוצה לעבור על זה. בדוד חיות כבר אמרנו לכם הזכרתי אני ישבתי איתכם אז, הוא הושעה מתפקידו על פי המלצה של...

יו"ר- אמיר גילת: כתב אישום זה לא נציבות.

חנה מצקביץ: לא, חיות?

יו"ר- אמיר גילת: היה משטרה.

חנה מצקביץ: על אישום.

יו"ר- אמיר גילת: היה חקירת משטרה.

חנה מצקביץ: אוקי בסדר אבל על פי הסעיף בחוק המשמעת זה אותו דבר, הסמכות של הוועד המנהל היא אותה סמכות. זה היה עוד לפני.

יו"ר- אמיר גילת: אבל היה לפני זה היה חקירת משטרה.

חנה מצקביץ: זה היה עוד לפני שהוגש נגדו כתב אישום, זה היה במהלך החקירה.

יו"ר- אמיר גילת: אני אומר חקירת משטרה, נכון זה משהו אחר.

חנה מצקביץ: זה לא משהו אחר על פי החוק.

יו"ר- אמיר גילת: טוב.

חנה מצקביץ: החוק מקנה את הסמכות בסעיף שמדבר על סמכות של הוועד המנהל מדובר בנשימה אחת על חקירה משטרתית ועל חקירה משמעתית.

יו"ר- אמיר גילת: טוב.

חנה מצקביץ: זאת אותה הסמכות והדין הוא אחד. אריה שקד הועבר לתפקיד אחר, סולומון אמיר.

יו"ר- אמיר גילת: באיזה עבירה?

חנה מצקביץ: אני לא זוכרת מה היתה העבירה שלו.

דובר: חוק הפרטיות.

חנה מצקביץ: סולומון אמיר.

יו"ר- אמיר גילת: בואי, בואי נקצר, האם יש ברשימה עבירות כפי שהגדיר עורך דין גזית בישיבת השימוע במדרג, איך? נמוך.

חנה מצקביץ: אני לא יודעת אם אני מקבלת את מה שהוא אמר שזה המדרג הנמוך, הוא הגדיר את זה במדרג נמוך.

יו"ר- אמיר גילת: אה את לא מסכימה איתו?

דובר: את לא מסכימה, כאילו את לא ... חוות הדעת שלך סותרת ...

חנה מצקביץ: היועץ המשפטי לממשלה לא מקבל שזה במדרג הנמוך.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי, טוב אוקי, אז הבנו בסדר.

חנה מצקביץ: זה אחד הנימוקים שלו. סולומון אמיר, מוטי אמיר.

יוני בן מנחם: מוטי אמיר לא הועבר מתפקידו, סליחה.

חנה מצקביץ: אבל היתה, התקבלה המלצה להשעות אותו.

יו"ר- אמיר גילת: שנדחתה?

חנה מצקביץ: לא נדחתה, לא היה ועד אז.

יוני בן מנחם: הוא נשאר בתפקידו עד היום האחרון.

חנה מצקביץ: לא היה ועד מנהל מדצמבר 2003 ולכן לא היה.

יוני בן מנחם: מוטי אמיר היה נגדו כתב אישום בבית הדין בבית משפט השלום, זה אדם שהיה בתפקיד של מנהל חטיבה, בית משפט השלום בירושלים על מעשה מגונה לא על הטרדה, מעשה מגונה בקטינה, בקטינה, ולא ננקט נגדו שום צעד.

חנה מצקביץ: לא ננקט, היתה המלצה להשעות אותו, אני שוב אומרת.

יעקב בורובסקי: אבל למה זה רלוונטי...

חנה מצקביץ: לא היה ועד מנהל מכיוון שהסמכות להשעות אותו.

יו"ר- אמיר גילת: זאת הנורמה ...

יעקב בורובסקי: זאת הנורמה אתה שאלת מה המדיניות.

חנה מצקביץ: הוא ביקש ממני.

יעקב בורובסקי: אומרים לך, אומרים לך שככלל זאת המדיניות זה המצב, עכשיו אתה אומר מה אתה רוצה לדעת הוא יוצר מן הכלל או אתה לא מסכים שזה הכלל?

יו"ר- אמיר גילת: לא, אני רוצה לדעת שהיה ביצוע לפי הנורמה.

יעקב בורובסקי: אז אומרים לך ככלל זאת המדיניות.

יו"ר- אמיר גילת: בסדר.

יעקב בורובסקי: אז עכשיו אנחנו נביא דוגמה א' ודוגמה ב' ודוגמה ג'?

יו"ר- אמיר גילת: לא, אמרתי לה להפסיק, אמרתי לה להפסיק.

יעקב בורובסקי: זאת ההנחיה.

חנה מצקביץ: אני לא רוצה להיכנס איתו ... אבל לא היה ועד מנהל באותה תקופה ...

יוני בן מנחם: ... אני רק מציין את העובדות ... (מדברים ביחד).

יעקב בורובסקי: סליחה, למה אתם שמים את השולחן עכשיו את מוטי אמיר, כי מישהו יכול לשים על הצד השני. השאלה היא מה הוא הכלל?

יו"ר- אמיר גילת: בסדר, אנחנו ממשיכים.

יעקב בורובסקי: אם זה הוא לא הכלל אז אתם צודקים, אבל אם זה הוא הכלל.

יואב הורוביץ: אני חושב שמה שניתן ללמוד מזה יעקב זה...

יעקב בורובסקי: לא אני לא...

<u>יואב הורוביץ</u>: לא, דווקא בדוגמה הזאתי.

<u>יעקב בורובסקי</u>: שמה?

<u>יואב הורוביץ</u>: דווקא מהדוגמה הזאת מה שניתן ללמוד.

<u>יעקב בורובסקי</u>: שמה?

<u>יואב הורוביץ</u>: שבית המשפט אם אני מצטט נכון את הדברים דווקא כשיש מעשה מגונה בקטינה בית משפט השלום.

<u>יעקב בורובסקי</u>: איך?

<u>יואב הורוביץ</u>: בית משפט השלום ולא התערב בגלל שלא היה ועד מנהל לא התערב ואז נשאלת השאלה מה באמת סמכותו של ועד המנהל? ואם, ואם יש משהו ללמוד מהדוגמה הזאתי זה שבית המשפט לא מתערב בסמכויותיו של הוועד המנהל.

<u>יעקב בורובסקי</u>: שנייה, שנייה.

<u>יואב הורוביץ</u>: שהרי אם הוא היה חושב שהדבר חמור הוא היה כופה כן ועד מנהל לא ועד מנהל את העברתו מתפקידו. זה מה שאני למד מהדוגמה הזאתי.

<u>חנה מצקביץ</u>: סליחה מה שאתם אומרים הוא לא מן העניין.

<u>יעקב בורובסקי</u>: סליחה רגע חנה, חנה.

<u>מצקביץ</u>: בית המשפט לא התערב בינתיים גם בעניין הזה.

<u>יעקב בורובסקי</u>: בכל הכבוד.

<u>חנה מצקביץ</u>: וחוץ מזה בסופו של יום הכתב האישום נגדו בוטל.

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: טוב בוא נעצור שאלתי שאלה לגבי המדיניות, הבנו מה המדיניות.

<u>חנה מצקביץ</u>: יש לפני מספר מקרים.

<u>יעקב בורובסקי</u>: מותר לך להסיק כל מסקנה יואב אתה יכול להביא דוגמה א' דוגמה ב', השאלה היא, השאלה היא מה הוא הכלל, מה היא המדיניות.

<u>יואב הורוביץ</u>: אבל אני למד שדווקא מזה הכלל הוא כי נשאלה שאלה אחרת, נשאלה שאלה...

<u>יעקב בורובסקי</u>: אם תזכיר את החלק השני במשפט אז אולי תשיב אחרת, אם גם תסכים, אם גם תסכים שהמבחן המצוי זה שאלת היסוד, כי בשאלת היסוד כבר

אמרת את דבריך. באה הפרקליטות ואמרה לך עכשיו משהו אחר, עורכי הדין אמרו לך עכשיו משהו אחר, אז אתה עכשיו מה אומר בוא ניקח את המקרה הכללי ונקיים עליו דיון?

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: טוב אז אני עוד פעם מחזיר אותנו למסגרת הדיון, החוות דעת של עורכת דין מצקביץ שהגיעה לאחר קבלת ההחלטה ולפני הדיון היום, ולכן רציתי לברר מה המדיניות העקרונית שמוזכרת פה, זהו זה הכל.

<u>חנה מצקביץ</u>: אני רוצה עוד כמה מילים, יש בפני כמה דוגמאות אני לא רוצה להרחיב כי אני לא התעמקתי בזה, אבל יש בפני איזה מקרה דומה, דומה לא בדיוק, נאשם בהטרדה מינית מילולית כלפי עובדת.

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: מה זה הרעש? אצלך?

<u>דובר</u>: לא.

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: יש פה איזה רעש.

<u>דובר</u>: פלפון של מישהו מפריע.

<u>דובר</u>: לא, כשיש כאן מכשירי הקלטה אחד מול השני זה מצפצף.

<u>חנה מצקביץ</u>: ביקשו גם להעביר אותו מתפקידו, ונאמר שמה שאמון הציבור ועובדי הציבור ונבחריו הוא תנאי מתחייב לפעולתו התקינה של השירות הציבורי וכו', וכו'. תראו הנורמות, הנורמה הזאת שמקובלת בשירות המדינה היא מדברת על העניין של הנראות והאמון שצריך להיות לציבור גם מהשירות הציבורי, ונזקק שדווקא אנשים בתפקידים בכיריים נדרשים לסטנדרט התנהגות יותר גבוה.

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: בסדר זה דברים שדנו בהם. יש פה איזה רעש רקע שהוא בלתי אפשרי. חנה בסדר אנחנו לא נחזור אחורה, היום אנחנו מתכנסים לאחר ההחלטה שלנו, ואנחנו צריכים לראות איך אנחנו מתמודדים עם עמדת הפרקליטות, עם חוות הדעת שלך, ועם היכולת שלנו להתגונן מול כל אלה בבג"ץ בהנחה שאנחנו לא נשנה את החלטנו. זה נושא הדיון היום. עכשיו עוד פעם זה נאמר פה בין השורות, אבל זה קצת מקומם חנה שאתם לא הייתם בדיון האחרון של ועדת השימוע של הוועד המנהל. רון גזית ייצג כמו שאני הבנתי אולי אני טועה את הלשכה המשפטית, שמה שהוא אומר מקובל עלייך, לא שמענו שום

דעה אחרת בוודאי לא של עורך דין גזית שהלכנו איתו צעד אחר צעד, והיום אחרי הגשת הבג"ץ את מגישה פתאום?

חנה מצקביץ: לא, לא.

יואב הורוביץ: יותר מזה, אחרי שפורסמה חוות דעתו של רון גזית נאמר לנו על ידי הלשכה המשפטית ועל ידי גברת מצקביץ שרון גזית עשה עבודה מצוינת לפני שאנחנו קיבלנו, אני מצטט, "עשה עבודה מצוינת".

חנה מצקביץ: אני אומרת עכשיו שהוא...

יואב הורוביץ: זאת אומרת באותה עת שמר רון גזית הניח לפנינו את ההמלצה שלו אחרי שאמרנו ולא הזהרנו אלא הדגשנו בפניו שאנחנו רוצים לדעת, אחד, האם ההליך היה תקין? אמר שההליך היה תקין. האם בסמכותנו? אמר בסמכותנו. האם, אני אמרתי אפילו יותר מזה, אמרתי למה מניחים את זה לפתחנו? תתכבד הפרקליטות ותקבל החלטה, מדוע הם מחייבים? אמרו לא, זה חובתכם, ככה נאמר לי, זה חובתכם לקבל את ההחלטה הזאתי. ואנחנו אחרי שדנו באמת מעבר לאותן ארבע שעות של סיכום, אני מזכיר לכם קדמו לזה שבועיים אולי של הכנה של רון גזית לפני זה לאותה עבודה, ואנחנו כל אחד מאיתנו התלבט והתחבט וראה את כל העדויות את כל מסכת ה... את כל הממצאים שיכלו להביא בפנינו. נאמר לנו לאחר מכן שהעבודה הזאת היא עבודה מקצועית וטובה. ואני רוצה רגע לשים פה נקודה קטנה וללכת איתכם בכוונה אחורה לאותה חוות דעת של רון גזית. תראו אנחנו מדוע רון גזית יושב פה היום? רון גזית יושב פה אני רוצה להזכיר לכולנו, כי אנחנו ביקשנו הגנה חיצונית ייעוץ חיצוני, מדוע? משום שהיה רוב מוחלט כולל יעקב, שלנו...

יעקב בורובסקי: לא כולל אני.

גאולה אבידן: יעקב כולל אתה לייעוץ משפטי ...

יואב הורוביץ: לייעוץ משפטי חיצוני משום שאנחנו הבענו אי אמון.

יעקב בורובסקי: זה לא נכון.

יואב הורוביץ: אני רוצה רגע להשלים, משום שאנחנו הבענו אי אמון בייעוץ המשפטי הפנימי.

יעקב בורובסקי: לא הבענו אי אמון.

יואב הורוביץ: אני...

יעקב בורובסקי: אמרנו שאנחנו רוצים...

יואב הורוביץ: אני, אני, רגע מי שחושב שאני זה, יושב פה, יושבים פה אנשים ...

דוברת: יש פרוטוקולים.

יואב הורוביץ: אנחנו הבענו בשני מובנים, הבענו אי אמון מקצועי ואנחנו הבענו אי אמון אישי, דברים ברורים, ואמרנו אנא מכם תתנו לנו בבקשה הגנה חיצונית ייעוץ חיצוני. ואז אחרי איזה שהוא דין ודברים עלה שמו של רון גזית, ואנחנו קיבלנו את ההגנה המשפטית מרון גזית.

יעקב בורובסקי: קודם כל זה ממש לא נכון ...

יואב הורוביץ: לא סיימתי, לא סיימתי, ואפשר בפרוטוקולים גם כן. וכשאנחנו סיימנו, וכשאנחנו סיימנו...

יו"ר- אמיר גילת: בואו, בואו לא נסטה רק מהעניין.

יואב הורוביץ: בסדר, לא, אבל כשאנחנו סיימנו וקיבלנו חוות הדעת והשלמנו תהליך כל השאלות שנשאלו נשאלות עכשיו נשאלו אז, אין שום דבר חדש, לא עניין נורמטיבי. מה אנחנו מי מאיתנו מגלה נורמה חדשה שעכשיו אנחנו נזקקים לחסדיו של הפרקליט או של הנציבות להבין שהנורמה היא כזאת או אחרת? שקלנו, הדברים עמדו בפנינו, דיברנו עליהם אתה באריכות. אפילו אני זוכר וזה לא נמצא פה בפני אבל אני מדבר מהזיכרון, הלכת ודנת מחד גיסא ומאידך גיסא, והלכת לעבירות היותר חמורות, ואפילו אתה אמרת לנו רון שאפילו ותהיה הרשעה, אני מזכיר לכם ובואו נלך לסטנוגרמות, אפילו ותהיה הרשעה באותה עבירה זה לא מחייב הדחה מהתפקיד העברה מתפקיד. וזה גם לזה התייחסנו כשאנחנו התייחסנו לעניין הזה. ואני רק ופה אני מסכם את עמדתי בשלב הזה, זה ש- מה בעצם קורה פה? מה שקורה אנחנו אמרנו שאנחנו מבקשים ייעוץ משפטי חיצוני, כי אנחנו מגלים חוסר אמון מקצועי אישי וביועצת המשפטית שלנו. הביאו לנו, אמרו לנו שהשיבו בחיוב על כל הדברים וקיבלנו החלטה. מותירים אותנו שבוע ימים, סליחה חמישה ימים לפני בג"ץ נטולי הגנה, כי

המשמעות היא שבאיזה שהוא קטע שהיה מבחינתנו מעבר, אומרים את זה קוראים לזה בשפת השריון במדרון אחורי, לא ראינו, לא שמענו, לא ידענו, אנחנו לא עודכנו, ופתאום באים ואומרים אני בעצם באופן מעשי חוזר בי או מותיר אותכם חסרי הגנה ועכשיו לכו לגורלכם לקץ כל הימים ואמרו אמן. ואנחנו עכשיו צריכים להסתדר ארבעה ימים לפי בג"ץ. אני חושב שיש פה הרבה סוגיות כבדות שעומדות על הפרק, אני חושב ברמה האישית ואני מייצג פה רק את עצמי לא אף אחד אחר, יש פה עניין אתי לא פשוט, לא פשוט, ואני אומר אני מייצג רק את עצמי. אני מתקשה לראות איך דבר כזה, איך בן אדם שלקח, גוף שלקח אורגן שיש לו סמכות לקחת ייעוץ משפטי חיצוני פתאום אומרים לו באיזה שהוא שלב, חוזרת היועצת המשפטית שהיועצת המשפטית היא זאתי שאנחנו אמרנו שאנחנו מזהים אצלה ניגוד עניינים מהותי ככול שזה נוגע לחברי הוועד המנהל, ומניחה ביחד עם היועץ המשפטי שלנו עם רון גזית מניחה מסמך של הפרקליטות שאנחנו לא מכירים את העובדות, אנחנו לא מכירים את הממצאים, שום דבר חדש לא קורה פה, ואחר כך אומרים לנו ועכשיו אתם חייבים לקבל את עמדתנו. אני חושב שיש פה משהו לא סביר, לא מידתי, מקומם, לא אתי. אני חושב שיש פה גם עניין שמישור של לקוח ועורך דין לא פשוט, לא פשוט, אני לא יודע לשים את האצבע אבל לשיטתי ברמה, אני אומר עוד פעם אני בעוד חודש גם משפטן אבל אני לא עורך דין, אבל יש פה משהו שמדיף ממנו ריח רע ריח לא טוב. וכאילו מה אני עכשיו צריך לעשות? אני צריך ללכת להותיר את א... להגיד לא, לא, לא. מה הם אמרו לנו פה? מה הם אמרו לנו מהותי חברים שנשנה את עמדתנו? מה הם אמרו לנו שאנחנו צריכים להשאיר את משה נסטלבאום לגורלו? מה, מה קרה ש- מה גילו? מה חדש גילו אצל משה נסטלבאום מישהו יכול להגיד לי?

<u>יוני בן מנחם</u>: להיפך זיכו אותו ב...

<u>יואב הורוביץ</u>: סליחה אל תפריע לי. מה? לא גילינו שום דבר. אנחנו נמצאים שמו אותנו קוראים לזה בשפת הרפתנים בקורלס, הקורלס זה אותו מקום אותו משפך שהפרה מגיעה אליה ואין לה שום אפשרות ללכת, בקצה של הקורלס

מחכה לה זה שמונה אותה ומעלה אותה למשאית במקרה הטוב, במקרה הרע זה שיורה לה בגולגולת. ואנחנו צריכים עכשיו לקחת את משה נסטלבאום יהודי בן 60 פלוס חולה סרטן שאת כל חייו נתן למקום הזה, שבחרנו בו בהליך נכון אליבא דה כל העולם. אני גם לא הייתי את רון גזית, אבל רון גזית אישר את זה שההליך היה תקין, ומצאנו בו מתאים ביותר לכהן כמנהל הטלוויזיה, ואנחנו עכשיו צריכים בגלל הקוניוקטורה הזאתי ללכת? אני אומר לכם חברים תראו אני אתם יודעים מעת לעת שאני מופיע מועמד פה מועמד שם שום דבר לא מעניין אותי, לא עתידי המקצועי ולא עתידי הציבורי, נשאלת פה שאלה מוסרית, כולנו אדוני היושב ראש יש פה שאלה מוסרית מהראשונה אנחנו פה בנקודת הזמן במסלול החיים שלנו אנחנו נתקלנו במר משה נסטלבאום, ומר משה נסטלבאום היום היה יכל להיות האח שלי, הבן שלי וסתם גברת כהן מחדרה כפי שנהוג לומר. האם גילינו משהו שמותיר לנו להשליך אותו לכלבים? ואני אגיד יותר מזה, מה גילינו בשבועות האחרונים? גילינו בשבועות האחרונים שגם משפט לא מתנהל וגם לא יתנהל משפט, אתם יודעים למה? כי לא גילו ברשות השידור, מישהו היה? רצו?היה איזה שהוא טריבונט צריך לקום, אז הטריבונט הזה הוא לא תקף ובשלב זה גם אין משפט. זאת אומרת שאין לנו אלא להניח שהבן אדם הזה באותו רגע שאנחנו פסקנו את פסקתנו הבן אדם הזה ההשעיה שלו דינה אחת, זה גזר דין מוות לעתידו המקצועי ואולי גם האישי. ולכן אני אומר לכם כל אחד, אני מעדיף להתמודד בבג"ץ עם הפרקליטות, ואנחנו עכשיו אני שנמצא בתקופה מאוד מאוד קשה ולחוצה גם ברמה האישית וגם ברמה המקצועית אפנה הכל כדי להשיג הגנה משפטית ראויה בארבעה ימים שנותרו לנו על ידי עורך דין רציני והגון וטוב שייצג אותנו בבג"ץ ביום חמישי, ובלבד שאנחנו לא נותיר את מר משה נסטלבאום. וגם אם אני אצטרך לשלם מכיסי את הכספים האלה אני אשלם מכיסי את הכספים האלה, כי אני לא יכול להסתכל על עצמי, אני לא אוכל לישון יום אחד בשקט אם אני אדע שכך אני נהגתי, לא יום אחד, יום אחד אני לא אוכל לעשות את זה. וזה לא משנה מה יקרה ומה יאמרו לי פה חבריי המלומדים.

יו"ר- אמיר גילת: טוב.

יואב הורוביץ: מספיק זה מספיק חברים.

גאולה אבידן: רגע אני רוצה לשאול שאלה, בורו.

יעקב בורובסקי: אני מבקש כמה דקות.

גאולה אבידן: עוד כמה כל אחד יאמר, אני רוצה רק לשאול.

יעקב בורובסקי: כמה דקות. אני רק המום כמה דקות קצת לומר את הדברים.

יו"ר- אמיר גילת: זה שאלות לפני הנאום השני אולי?

גאולה אבידן: אולי שאלות לפני הנאום השני?

יעקב בורובסקי: כן, כן, אנשים נואמים בפאתוס מזכיר לי קצת את האינדיאנים שמחממים את עצמם ונעלמים מהעובדות ... אז ראשית לעובדות. אנחנו ביקשנו יועץ חיצוני משפטי בנוסף על הרשימה הקיימת, לא אמרנו מילה וחצי מילה על חוסר האמון, אמרנו...

יואב הורוביץ: יש פרוטוקולים.

יעקב בורובסקי: אני מדבר, עכשיו אתה שותק ומנסה להקשיב ואולי גם להבין.

יואב הורוביץ: מכבד, מכבד.

יעקב בורובסקי: ואולי גם להבין.

יואב הורוביץ: מכבד.

יעקב בורובסקי: אני תיכף אגיד לך כמה מילים על רמת הדיוק ורמת ... שלך, כי זה נורא פשוט נורא. אנחנו ביקשנו להוסיף על הרשימה הקיימת, כי לא היינו שבעי רצון מחוות הדעת האלה שהגיעו אלינו מאותם אנשים. אמרנו אנחנו רוצים בתחום המנהלי את הכי טובים שישנם, ולא לחזור לאותם רשימות של אנשים. מראש אמרנו שזה הולך דרך הייעוץ המשפטי ולא אחרת ממנו. הדברים שאתה אומר שייכים לדיון אחר, הם לא שייכים לסיבה למה רון גזית יושב פה, רון גזית יושב פה מהמקום שביקשנו להרחיב את המעגל ולהביא אנשים מומחים בתחום שלנו. ואני באופן אישי שמח שהוא יושב פה ונמצא. זאת עובדה אחת.

גאולה אבידן: רון גזית מהמאגר בורו.

יעקב בורובסקי: לא משנה.

גאולה אבידן: לא, רק הוא מהמאגר הוא לא נוסף למאגר.

יערב בורובסקי: לא הובא בפנינו, זה היה הדיון זאת היתה המחלוקת הזו, במקום אחר היו מחלוקות אחרות, בתחום של למה רון גזית יושב פה זאת הנקודה. ואותו רון גזית מופיע לפני שבוע ונותן חוות דעת שאומר שהוא לא יכול להגן על העמדה הזו בבג"ץ כי השתנו הנסיבות. והוא מתאר את שינוי הנסיבות, ומי שמקשיב מבין שהמומחה שאנחנו הבנו מנתח את רמת הסיכויים ואומר לנו שהסיכויים שלנו בבג"ץ שואפים לאפס, קלושים כמילותיו. ואומר את הדברים בהנמקה ברורה, זו היא עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה, זו היא עמדת הפרקליטות שנשענת בין היתר על עמדתה של היועצת המשפטית של רשות השידור. ואומר לנו בכלים שלנו חברי ועד מנהל מקבלי ההחלטה תקבלו את ההחלטה כפי שהיא, אם לא תקבלו את ההחלטה אני מבקש לא להגן על העניין. נדמה לי שמי ששמע את הדיון האחרון לא הצליח להבין, אני שעזבתי באמצע לא הצלחתי להבין למה לא התקיים דיון לגבי ההחלטה. אמרתם שאתם רוצים מבקשים לקיים שימוע נוסף, ככול שאני הבנתי לא היה סד זמנים, היתה פנייה של רון גזית בשמנו או בשם חנה מצקביץ, אני לא יודע של מי, וביקשו הארכה כדי לאפשר את קיום השימוע. אני לא ראיתי שמתקיים כרגע שימוע ואני בתהליך שנכחתי שונה או אחר ממה שהתקיים ... בא ואומר יואב הורוביץ מדבר בהרבה פאתוס נגד המערכת, ואמירה נגד המערכת בעיני היא חמורה שבעתיים שהיא יוצאת מפיו של חבר ועד מנהל, ואם כל אחד יכול לשמור לעצמו איזה תפקיד בעיתון ולרוץ הלאה או ללכת אחורה ולבנות על זה טילי טילים, אנחנו חברי ועד מנהל עם אחריות כבדה ציבורית.

יואב הורוביץ: מה עם ...

יעקב בורובסקי: אני מדבר, עכשיו אני מדבר, עכשיו אני מדבר. מבקש לא בפאתוס מנסה לדבר לשכל, תמצא אוזן קשבת, טוב, לא תמצא אוזן קשבת, רע. אנחנו חייבים לעשות, אני בדיון האחרון קטעתי את רון גזית והוא ... אנחנו צריכים את השיקול הציבורי. מדיון על הזזה מתפקיד בלי לפגוע בשכר, בלי לנקוט עמדה, להגיע למילים של גזר דין מוות לחולה סרטן? איפה אנחנו נמצאים? באיזה

מילים אנחנו משתמשים? מה קרה כאן? מאיפה הדרמה האדירה הזאת? יש פה 1900 עובדים שכל יומיים יכולות, לא יכולות, סטטיסטית כל יומיים שלושה מייצרות איזה שהיא בעיה, אחרון המקום הזה כולו עומד על הרגליים האחוריות על משה נסטלבאום? אף אחד מאיתנו לא חשב שאולי כדאי להציע למשה נסטלבאום כאן בשימוע באמצעות עורכי דינו לך לעמדת המתנה שלושה חודשיים שייגמר הדיון, אתה ממשיך לקבל את השכר, לא מזיזים אותך מהתפקיד שלך אתה נשאר על התקן, הדיון המשמעתי יסתיים יבואו התוצאות נקיים דיון אם אנחנו רוצים להעסיק אותו לא רוצים עוד להעסיק אותו. מה קרה לנו? איפה הפרופורציות הבסיסיות של ניהול? מאיפה הפאתוס הזה? מאיפה הלחץ הזה? מה עשינו העמדנו אותו לכיתת יורים? אנחנו נוהגים כך בכל מקרה לצערי. איבט ליברמן לא שר החוץ היום, למה הוא לא שר חוץ? כי הוא עומד למשפט. אני אומר לכם ברמה האישית את דעתי הפרטית כולם מכירים אותה מקצועית יש לי דעה אחת, אז מה? 90 אחוז מהמשפטנים חושבים ככה עשרה אחוז חושבים ככה, זה אומר שיש מהם מישהו יכולת לא לקיים את הלכת בג״ץ לא חוק לא כלום? אותו דבר כאן, זה הכלל זה המדיניות היא שכשקורה כזה אירוע מוגשת תובענה מקיימים דיון על ההשעיה. פה אין דיון על ההשעיה, פה יש דיון על העברה מתפקיד ניהולי כלומר בניירות, בואו נבנה לו תפקיד שיהיה אחראי על תכנון כלל הרשות הזאת הולם את מעמדו באנרכיה, ישב עם המנכ״ל, ולא ייפגע כהוא זה ימתין שלושה חודשים, נתפלל כולנו כולל אני בניגוד לדעתכם, כן? שיזוכה יחזור לתפקיד וזהו. קרה ויורשע ותהיה איזה בעיה, מה קרה? מה היינו צריכים לבקש ממנו עכשיו? אני הייתי בטוח שזה השימוע, רק שלא נתתם זמן לשאלות ולא העליתם על דעתכם, כי כנראה כבר באתם פה עם איזה תפיסה. מה קרה? צריך היה להציע לו בצורה פשוטה ביוזמתו בכלל לך הצידה שלושה חודשים תגמור את הדיון, ההיפך תתפנה לדיון המשמעתי. אבל לא, אנחנו לוקחים את עצמנו לעמדות קיצוניות בלתי סבירות. יואב הורוביץ לצערי מוביל עמדה פה נוראה, פוגעת לא ב... קודם כל היא פוגעת במשה נסטלבאום, כי היא הופכת אותו לקרבן, הוא הפך להיות לאיזה משהו דרמטי

גדול, וכולם רוצים לחבק אותו ולהראות לו כמה אנחנו מגינים עליו. אנחנו לא רוצים לעשות את זה, כי מה אנחנו רוצים? אנחנו רוצים, חייבים לא צריכים, למלא את חובתנו, וחובתנו היא אחת היא לא חמש. הנזק הזה התדמיתי החיצוני הוא בלתי ישוער, אנחנו גם עושים, עכשיו נלך וניקח את המשפטן הכי טוב ואני אשלם מכיסי. היי אתם גוף ציבורי. אתה רוצה לשלם מכיסך? לך תרום למי שאתה רוצה ושירוצו. אין לך בכלל זכות כזאת לשקול שיקול כזה, אתה חבר ועד מנהל, מה זה עניין של כסף? אתה חבר ועד מנהל יש עליך אחריות כמו שיש לך סמכות. אני ארוץ, אני אעשה, אני אקח, אני פניתי, אני אלך נגד הפרקליטות, אני אעמוד מעל היועץ המשפטי אני אעמוד מתחת ליועץ המשפטי. איזה דיבור זה? ארחי פרחי הדיבור הזה. רון גזית שנקט עמדה ואין קשר בין העבודה המצוינת שהוא עשה, אגב עכשיו אני אומר אחרי הדיון השני ביושרה המקצועית הכי גדולה שרק אפשר הוא אומר את דעתו. אתה יכול להגיד אני לא רוצה לקבל את דעתו, בסדר גמור. אבל אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו, והפופוליזם הזה ... אני עם חזה חשוף אני הולך אני ככה ... איזה מלחמה פה? מאיפה יש לנו את השפה הזאת? אנחנו ועד מנהל אחראים על 1900 אנשים מסתכלים עלינו, יש לנו לפעמים דעות בניגוד לחוות הדעת של היועצת המשפטית יש לנו ככה, אבל אנחנו מרכינים ראש בנקודה מסוימת, למה? ככה, אלה החיים. אין דרך אחרת, הייעוץ המשפטי בחלק הזה עבר כבר את כל המסלול. בניגוד לדעתי התקבלה דעתו של, התקבלה דעתכם ויצאתם והגעתם למקום שהגעתם. מה זה בג״ץ? לא יהיה בג״ץ, אנחנו גוף ציבורי אנחנו לא גוף פרטי, לא יכול להיות בג״ץ, תיאורטית אולי אולי אולי יכול להיות בג״ץ. זה המקרה? אתם עושים רע למשה נסטלבאום, אנחנו עושים רע לעצמנו. קחו את האיש בשיחה פשוטה דברו איתו, הוא לא רוצה? תזיזו אותו, תבנו לו תפקיד הולם רציני ראוי. מי שיפגע בו אם התפקיד לא יהיה הולם ורציני זה אתם זה ההנהלה. לא, מוטי אמיר בתאריך זה עשה ככה וככה, מה עניינכם? אנחנו עברנו את השלבים האלה כבר.

<u>יו״ר- אמיר גילת</u>: טוב.

יעקב בורובסקי: אני מתכנס, אני מתכנס. תראו כל החלטה אחרת היום הופכת את המקום הזה למקום ששיקול הדעת הוא לא אישי של אף אחד מכם, כאן אני אומר לכם ... והיא רעה והיא עושה לכם נזק, היא עושה לנו נזק היא עושה לארגון נזק. אתם מוכרחים לחשוב לבד. אני מכיר פה כל אחד באופן אישי, ואני מעריך באמת את כולם, מפני שמישהו פה טיפס על עץ הכי גבוה שבעולם והולך להתרסק ... להציל את נסטלבאום. העלינו את נסטלבאום אנחנו ההתנהגות הזו גרמה לנסטלבאום להיות במקום שהיא היתה, אם כל אחד ואחת מאיתנו היו מלבים את האש בלהבות הנמוכות זה לא היה מגיע לפה, אבל לא אנחנו נגן עליך, ואנחנו נעשה ככה, ואנחנו ניקח ככה, ואנחנו ניקח ככה. יש חיץ? אמרתי לכם בדיון הקודם שיגאל רביד גם ברדיו לא משובץ.

יוני בן מנחם: זה לא נכון.

יעקב בורובסקי: מה לא נכון?

יוני בם מנחם: יש ... של דוח המבקרת.

יעקב בורובסקי: אדוני.

יוני בן מנחם: דוח שאתה ביקשת.

יעקב בורובסקי: אדוני המנכ"ל להגיד לי לא נכון אחרי שקראת את דוח המבקרת, אחרי שקראת את דוח המבקרת אני אחשוד בך שאתה גם חשוד בחוסר הבנת הנקרא. אתה רוצה נכניס את המבקרת עכשיו ושתגיד את ממצאי...

יוני בן מנחם: תכניס אותה.

יו"ר- אמיר גילת: לא, לא, לא.

יוני בן מנחם: תכניס אותה נראה מי מבין.

יו"ר- אמיר גילת: בורו, בורו.

יעקב בורובסקי: כי היא, כי היא קבעה חד משמעית שהוא לא משובץ, ואתם מטעים, ואתם חוזרים ומטעים ורצים ומנסים עוד. עכשיו תבדקו אם יגאל רביד לא היו לו שעות נוספות כאן או לא היה לו ככה, עכשיו הופכים אותו לקורבן? זה לא מעניין כל הסיפורים האלה.

דוברת: לא מעניין עכשיו אף אחד.

יעקב בורובסקי: לא מעניין כל הסיפורים האלה.

יו"ר- אמיר גילת: בורו, בורו בוא נחזור לנושא.

יעקב בורובסקי: יגאל רביד לא עובד לא ברדיו לא בטלוויזיה, עם החיץ הגדול שישנו פה עם ההפרדה הגדולה שישנה פה ועם הרוח המצוינת שישנה פה. מכובדי תחשבו דקה, דקה, אני לא רוצה שעה ואני לא רוצה יום, תחשבו דקה, אתם עושים פה דבר בלתי סביר. ואני באמת באמת חושב שזה יהיה יום הכי שחור שיכול להיות לוועד המנהל הזה הכי שחור, לא יהיה לו ברירה ייכפו עליו בסוף את זה, כן? ואני נביא קטן מאוד, גם ייכפו עלינו וגם נתבזה, והפרוטוקולים שהיו פה יתגוללו אחרי זה בחוץ, וככה אנחנו נראה כאנשים ששיקול הדעת הוא לא שלהם אלא שהם מצטטים מישהו אחר.

יו"ר- אמיר גילת: חנה את עוד חייבת לי תשובה.

חנה מצקביץ: אוקי, אני רוצה...

יו"ר- אמיר גילת: שנייה, שנייה, לגבי החוות... אני מניח שאחרי, יואב פשוט קטע את השאלה שלי באמצע. ואת אומרת מה שאני מנסה להבין אם זה נכון מה שאני הבנתי, שחוות הדעת שלך ניתנה רק לאור החלטת הפרקליטות, זאת אומרת שזה ההתפתחות החדשה שבגינה כתבת את חוות הדעת, אילו היית יושבת איתנו בדיון המקורי היית סבורה בדיוק כמו רון גזית?

חנה מצקביץ: תראו אני רוצה לשים את הדברים בפרופורציה שלהם. אני יושבת פה אני לא מדברת על עניינים אישיים, ואני שוב אמרתי, לי אין שום דבר לנסטלבאום, אם לו יש משהו, אין לו גם שום דבר נגדי באופן אישי. עכשיו אני מדברת על דברים עקרוניים, אנחנו הלכנו לפרקליטות...

יו"ר- אמיר גילת: חנה אני מדבר על עובדות, רגע שנייה, שנייה.

חנה מצקביץ: אני רוצה להסביר את העובדות.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי אבל לפני תזרמי עם השאלה שלי, כי זה מפריע לי...

חנה מצקביץ: לא אני לא על דוכן העדים שאני עומדת...

יו"ר- אמיר גילת: לא, חס ושלום אוי נו באמת, את אומרת את זה עכשיו אישי. אני שואל שאלה פשוטה האם את, עזבי רגע את הפרקליטות.

חנה מצקביץ: אני רוצה להבהיר.

יו"ר- אמיר גילת: בסדר כי אנשים מנסים להבין גם מאיפה באה חוות הדעת שלך עכשיו.

חנה מצקביץ: אני רוצה להבהיר.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי.

חנה מצקביץ: מאיפה באה חוות הדעת שלי?

יו"ר- אמיר גילת: כן, כי הרי לא הייתם בדיון השני.

חנה מצקביץ: אנחנו היינו בפרקליטות, לא היינו בדיון השני לא התערבנו בהליך, בחוות דעת של א... כמו שנאמר פה על ידי כולם חוות הדעת של...

גאולה אבידן: חנה זה הליך רגיל ששולחים לפרקליטות את ההחלטה? זה ככה ברגיל? אני לא מבינה.

יו"ר- אמיר גילת: לא, היה דיון לקראת ה... היה דיון בפרקליטות.

חנה מצקביץ: אני לא מבינה על איזה הליך ועל איזה החלטה ועל מה ההחלטה, ותסבירי לי מה את שואלת כדי שאני אדע מה להשיב לך, אני לא יודעת מה להשיב לך.

גאולה: אם תורידי את רמת הציניות אז אולי תוכלי לקלוט.

חנה מצקביץ: אני לא הבנתי את השאלה אני מצטערת.

גאולה: כל כך ציניות סביבך שאת לא מצליחה לקלוט.

חנה מצקביץ: הגענו לפרקליטות והיה דיון ארוך בפרקליטות, ישב שם צוות מאוד נכבד והסביר את עמדתו, ואנחנו כתוצאה מזה גם הפרקליטות הוציאה הודעה שהיא לא תייצג אותנו, אנחנו לא ידענו לפני זה שהיא לא תייצג אותנו. ניסינו לשכנע אותם, עורך דין רון גזית בעצם המגמה היתה לשכנע אותם עם חוות הדעת מצוינת הזאת שניתנה על ידו לשכנע אותם כדי ש...

יו"ר- אמיר גילת: עוד לא הבנתי אם את תומכת בחוות הדעת הזו או לא?

חנה מצקביץ: מה זאת אומרת תומכת? הדברים השתנו.

יו"ר- אמיר גילת: את מסכימה? אבל עד...

חנה מצקביץ: הדברים השתנו.

גאולה אבידן: אבל מה השתנה?

יואב הורוביץ: היתה חוות דעת של רון גזית, הצטרפת לרון גזית לפרקליטות כדי לשכנע אותם לקבל את חוות הדעת הזאת?

חנה מצקביץ: יזם את הפגישה בפרקליטות עורך דין רון גזית.

יואב הורוביץ: אני שואל אותך עכשיו בצורה הכי הגונה וישירה, האם לאותה חוות דעת האם הצטרפת בשביל לשכנע את הפרקליטות לתמוך בחוות הדעת הזאת?

חנה מצקביץ: בשביל להציג בפני הפרקליטות את עמדתכם בוודאי, והוא ניסה לשכנע אותם.

יואב הורוביץ: אני מבקש כוועד מנהל לשאול את היועצת המשפטית אם אפשר לענות בכן ולא?

חנה מצקביץ: לא, התשובות שלי אני לא בבית משפט ואני לא יכולה להשיב...

יואב הורוביץ: אבל אני שואל לא בבית משפט, אני אגיד לך למה אני שואל את זה.

חנה מצקביץ: אני לא בכן לא.

יואב הורוביץ: אז אני אגיד לך למה אני שואל את זה.

חנה מצקביץ: למה אתה שואל את זה?

יואב הורוביץ: אני שואל את זה משום שאם הלכת בשביל להסביר לפרקליטות למה צריכים לקבל את חוות הדעת הזאת עמדתי היא אחת, אבל אם הלכת לפרקליטות בשביל להסביר לה למה לא צריך לקבל, אז זה בדיוק לב העניין.

חנה מצקביץ: באמת, באמת, אני צריכה להשיב לדבר כזה?

יואב הורוביץ: אני שואל את זה.

חנה מצקביץ: זה הרי דבר שלא יעלה על הדעת. אולי רון גזית יסביר מה היה?

גאולה אבידן: רון יש לי שאלה שקשורה אליך בגלל שאני לא מבינה מה ההשלכות של כל החלטה. אז קודם כל לגבי הנושא שכשביקשנו ייעוץ משפטי נוסף, ובדיוק גם חנה פתחה את דבריה ואמרה את זה מתוך בדיוק אותה נקודה, שמה שהייעוץ המשפטי כשאני בכל אופן הגעתי לרשות כל מה שיצא משם אז תמיד אמרו זה לעומתי היא נגדי הוא נגדו אנחנו נגדם, ואף פעם לנו כוועד מנהל לא היה כלי אמיתי אובייקטיבי לבוא ולומר מה נכון, כי כל הזמן שיצאו דברים

מאצלכם בצדק או שלא בצדק תמיד אלה שהוצאתם כלפיהם את הנושא תמיד טענו שיש איזה שהוא משהו הגד. ואז באנו ואמרנו רק רגע, אם אנחנו רוצים לקבל משהו אובייקטיבי וכל פעם הטענות האלה עולות, אז תנו לנו איזה שהוא ייעוץ נוסף שיוכל לתת לנו ואז נלך לאורו. אני חושבת רון שראיתם גם במהלך הישיבות שהיינו שגם אם חשבנו משהו כל הזמן שאלנו מה דעתך, כשאמרת להמתין המתנו, כשאמרת שיש מתווה זה המתווה שהלכנו. זאת אומרת מאחר ולקחנו אותך כזה שמלווה אותנו משפטית, אז גם אם חשבנו אולי כדאי הרגע כאן ועכשיו לקבל איזה שהיא החלטה או באיזה שהוא הליך מסוים, ברגע שאתה אמרת שעדיף ככה או פעם אחרת מוטי היה, בהחלט הלכנו לפי המתווה. אז עכשיו אני רוצה לשאול שני דברים, א' מה השתנה מבחינה משפטית, לא מה עמדתם של הפרקליטות, מה השתנה מבחינה משפטית במטריה שבגללה אתה לא יכול להגן? לא אתה, ושוב פרט לדעתה של הפרקליטות או של חנה. זה דבר אחד. דבר שני שאני רוצה לדעת שמבחינה משפטית, מה ההשלכה אם היום אנחנו אומרים אוקי מעבירים אותו מתפקידו מה ההשלכה מבחינת לוח הזמנים, האם האופק זה שבעוד שבע שנים מישהו יסתכל על נסטלבאום? ומה קורה אם לא מדיחים אותו? זאת אומרת תן לי את הסנריות של שתי האופציות האלה. אז אני רוצה לחזור שוב, א' אני שואלת מה השתנה מבחינה משפטית שעמדתך השתנתה? כי הרי העבירה לא יכולה להיות פתאום חמורה בעיניך. ודבר שני, תיתן לי בבקשה את שתי האופציות שעומדות בפנינו.

__רון גזית__: אוקי קודם כל לא הייתי ער בשעה שקיבלתי את התיק לאפשרות שיש חילוקי דעות בין היועצת המשפטית לביניכם, אילו הייתי ער לזה אני לא יודע אם מה שיואב אמר נכון או לא נכון, אני לא הייתי לוקח את התיק לטיפול. אני לא מייצג את הוועד המנהל בניגוד לדעת היועצת המשפטית, אני לא מייצג את היועצת המשפטית בניגוד לעמדת הוועד המנהל, לא הייתי ער לכך שפונים אלי כי אתם לא מסתדרים אחד עם השני. התיק חנה פנתה אלי שאלה אותי אם אני מוכן לטפל, אני אמרתי אני צריך לחשוב על זה כי בשעתו היה לי איזה שהוא טיפול נגד נסטלבאום בשם ההנהלה הקודמת, ולא הייתי בטוח שאני יכול אתית

לעשות את זה, רגשית לא הפריע לי כי לא הרגשתי שום בעיה אבל אתית. ובדקתי והגעתי למסקנה שאין לי בעיה אתית, ואז לקחתי את התיק לטיפול. בעיני כל ההתפתחות שאני שומע כאן היא לא חלק מהאג'נדה שאני בכלל מוכן לעבוד איתה, ואני לא אכנס למקום הזה. אני מייצג את רשות השידור בתיק הזה, ומייצג את רשות השידור בסופו של דבר אני מייצג את הוועד המנהל שהוא אורגן מוסמך ואת היועצת המשפטית. עכשיו אני רוצה לעבור לשאלות ששאלת.

<u>גאולה אבידן</u>: לא עוד לא קיבלתי תשובה, אז דעתך השתנתה בידיעה שאתה אמור לשנות...

<u>רון גזית</u>: אני לא התחלתי לענות, אמרתי עכשיו אני מתחיל אני פונה לענות לשאלות ששאלת, זה היה רק מבוא.

<u>גאולה אבידן</u>: אוקי.

<u>רון גזית</u>: לגבי השאלות ששאלת אני אשיב כרגע. אני חיוויתי את דעתי שההחלטה שלכם היא החלטה סבירה, אני גם אמרתי שהחלטה הפוכה היתה סבירה, אבל פירוש הדבר שאתם בתוך מתחם הסבירות. כך חשבתי וכך אני חושב גם עכשיו. זאת אומרת דעתי לא השתנתה, אלא קרו מאז שני דברים, הדבר הראשון שקרה זה ששני אנשים מאוד בכירים אצל היועץ המשפטי לממשלה, שזה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה אבי ליכט ומנהלת מחלקת הבג"צים אסנת מנדל, שהבהירו לי בישיבה שעמדתם היא עמדת היועץ עצמו, הביעו דעה שההחלטה שלכם היא שלא בתוך מתחם הסבירות. במילים אחרות אמרו לי רון גזית אתה טועה, לטעמנו אתה טועה. מאוד פשוט. ואני נלחמתי בזה כמיטב יכולתי, ניסיתי לשכנע אותם שהם טועים, ולא צלח בידי, הם היו מאוד נחרצים. הם אפילו ציינו אמרתי את זה בישיבה הקודמת שהם קראו את חומר הראיות, והם מאוד נחרצים. היה עימות, לא היה ישיבה נעימה, היתה ישיבה מאוד ... זה היה נקודה ראשונה. הדבר המרכזי שהפריע לי שם זה הנקודה של המבנה הארגוני, כי אם, כי הם כתבו שהם לא רואים איך אפשר ליצור הפרדה ארגונית ואם אי אפשר ליצור הפרדה ארגונית זה בעיה כי זה לב ליבה של ההחלטה שלכם ההפרדה הארגונית. זה מאוד הפריע לי. לגבי הנושאים האחרים כמו חומרת העבירה וכן הלאה דעתם

כדעתם ודעתי כדעתי. ואז קרה דבר נוסף, שחנה מצקביץ היועצת המשפטית שעמדת היועץ המשפטי מחייבת אותה ועמדתה מחייבת אתכם על פי הנחיות היועץ המשפטי לממשלה. זה לא שדיברו בעלמה, יש הנחיות מפורשות שמה שגברת מצקביץ לא כחנה מצקביץ אלא כיועצת משפטית של רשות השידור זה תפקיד זה סטאטוס כשהיא מחווה עמדה בסוגיה משפטית זה מחייב אותכם. והיא באה ואימצה, בעצם אימצה בשפה כזאת או שפה אחרת היא אימצה את עמדת היועץ. בנסיבות כאלה אני בוחן את העניין, ואני רואה יש פה נסיבות חדשות. אני יכול לחשוב מעתה ועד עולם כמו יואב לצורך העניין, זה לא כל כך חשוב, כי אני משפטן וכמשפטן אני רואה את אשר בפני בכל רגע נתון, ולי ברור שבנסיבות העניין שהיועצים שאתם כפופים אליהם אתם לא כפופים אלי אתם כפופים אליהם, אתם יכולים נורא לאהוב את מה שאני אומר אבל אני לא חשוב. באותו רגע שהיועצים שאתם כפופים אליהם בצורה רשמית אומרים לכם שההחלטה שלכם בלתי סבירה, מכל הסיבות שהם אמרו, אז אין לכם מנוס ואתם חייבים לשנות את ההחלטה, כי זה סוגיה משפטית.

<u>גאולה אבידן</u>: אז למה מראש לא גלגלו את זה אליהם ואז היא תקבל את ההחלטה באופן אישי?

<u>רון גזית</u>: כי אני אגיד לך מדוע.

<u>גאולה אבידן</u>: אם ההחלטה שלנו מיישרת קו אז זה בסדר אנחנו בתפקיד ואם אנחנו לא מיישרים קו אז היא אמורה לקבל?

<u>רון גזית</u>: השאלה היא, השאלה היא תלוי נסיבות, לא כל מקרה מצדיק פנייה של היועץ המשפטי לממשלה ושל היועצת המשפטית שלכם לחוות דעה שזה בהתאם לנורמה או לא בהתאם לנורמה. הם כנראה הגיעו למסקנה שהמקרה הזה הוא מקרה קיצוני, ושהמשקולות שהנחתם כפי שאני הצעתי לכם שמתם משקל יתר על הדברים הקלים משקל חסר על הדברים הכבדים, הנורמה כפי שמצפה והם מתווים את הנורמה היא שבמקרה כזה מן הראוי להעביר מתפקיד ניהולי ובזה העניין מסתיים.

גאולה אבידן: אבל רון גם אני וגם אתה קראנו אני מניחה לא מעט פסקי דין וחוות דעת של אותו גוף, אני לא מצאתי שהם העבירו מישהו ברמה כזו, זאת אומרת הנורמות שהם דיברו נורמות...

יואב הורוביץ: זה מקרה קיצוני?

גאולה אבידן: בדיוק, כשהם דיברו, אני קראתי כל סוף השבוע הקדשתי לקריאת פסקי דין והחלטות של הגופים האלה, לא ראיתי משהו במדרג שהוא יכול לבוא ולשכנע אותי שזה נקרא מקרה קיצוני.

רון גזית: אני אסביר את זה בצורה מאוד פשוטה, את לא יכולה להתווכח עם חוות הדעת האלה. חנה מצקביץ שהיתה פה...

גאולה אבידן: אני לא רוצה להתווכח עם חוות הדעת.

רון גזית: דקה, שנייה, היא היתה פה היא שמעה את השימוע, היא יכולה להגיד אחרי ששמעתי אני משנה את חוות דעתי, היא לא אומרת את זה. פירוש הדבר שברגע זאת חוות הדעת המשפטי הדיון בינינו יכול להגיד שאני יכול להסכים או לא יכול להסכים או שהפסיקה נכונה או לא נכונה, הדיון הזה הסתיים, מבחינתכם זה באמת כאילו שבג״ץ קבע, אז מה הייתם אומרים בג״ץ טעה אז הוא טעה. אני לא יודע להגיד לך ואני גם לא אשים את עצמי...

יו״ר- אמיר גילת: למה? תחדד את זה בבקשה את הנקודה הזאת.

רון גזית: אני אחדד. העמדה של חנה מצקביץ שהיא יועצת המשפטית שלכם מחייבת אותכם בסוגיות משפטיות, אין הבדל...

יו״ר- אמיר גילת: על פי הנחיות היועץ המשפטי לממשלה?

רון גזית: כן, והנחיות היועץ המשפטי לממשלה מחייבים אותה. אני לא יודע אם אתם נתקלים כל יום במקרים שבהם היועץ המשפטי בכבודו ובעצמו בדרג הכי בכיר מתעסק איתם, הוא בחן את ...

יו״ר- אמיר גילת: תענה לי רק שנייה, שנייה...

גאולה אבידן: שוב אז למה חייבים למה צריכים את הישיבה היום? שחנה תעביר את ההחלטה.

יו"ר- אמיר גילת: שנייה, שנייה, לא רגע רון, תעמת את זה מול מה שיואב הזכיר קודם, זאת אומרת שיקול הדעת שלנו שניתן לנו כחוק לעומת הנחיות היועץ המשפטי והטענות ששמענו גם מבא כוחו של נסטלבאום, למה אנחנו לא חותמת גומי?

רון גזית: אתם לא חותמת גומי משום שיש מקרים שאינם במסגרת שחור ולבן כפי שרואה אותם היועץ המשפטי וכפי שרואה אותם היועצת המשפטית שלכם. רוב המקרים לא נופלים במסגרת הזו, במקרה הזה למרות שאנו סברנו שהעבירה אינה חמורה באים ואומרים בשים לב למקרה לתיאור העובדות כפי שהם כתובים בכתב התביעה, שזה מה שקובע, פלוס התפקיד הבכיר שלו כפי שהוא, פלוס העובדה שהם לא מתרצים מההפרדה הניהולית שהוצעה כאן ונימוקים נוספים, כלוקחים את כל זה במארז אומרים ההחלטה שלכם לוקה בחוסר סבירות קיצוני. זה המסקנה. זה לא קורה כל יום, בדרך כלל זה לא קורה, כשזה קורה זה נופל על אותה מסגרת שאתם צריכים לכוף ראשכם ולהגיד אנחנו מקבלים את זה גם אם אנחנו לא אוהבים את זה.

גאולה אבידן: רגע רגע סליחה רגע שלא נפספס את הדיון. אז עכשיו אני מבקשת לשאלה השנייה תן לי תשובה.

רון גזית: עכשיו אני אתן לך, התסריט הוא די מעניין דרך אגב כפי שאני רואה אותו, מוטי אתה יכול לתקן אותי, מוטי הוא מומחה לדיני עבודה יותר ממני, אז אני אעשה לכם כבר את התסריט.

גאולה אבידן: בהחלט.

רון גזית: אפשרות שנניח אתם מחליטים לאמץ את חוות הדעת המשפטית, לא בשמחה אבל מאמצים אותה, במצב דברים כזה מר נסטלבאום יכול ללכת לבית הדין לעבודה.

גאולה אבידן: סליחה, לא שמעתי.

רון גזית: יכול ללכת לבית הדין לעבודה ובית הדין לעבודה הוא בא ואומר את כל הסיפור שלו, תראו כך קרה בא זה רון גזית באה היועצת המשפטית אני כן

מסכים לא מסכים. ואז בא עורך דין ופורס בפני בית הדין לעבודה את העניין וכל העניין ייבחן משפטית.

דוברת: במקביל לבג"ץ?

רון גזית: לא, בג"ץ נמחק.

יו"ר- אמיר גילת: אין בג"ץ.

רון גזית: הבג"ץ נמחק.

יעקב בורובסקי: אם אנחנו מאמצים אין בג"ץ.

יו"ר- אמיר גילת: אין בג"ץ.

רון גזית: אין בג"ץ. עכשיו נסטלבאום יכול מצד אחד לעשות את מה שמציע מר בורובסקי ולכוף את הדין, ולהגיד אני מקבל את זה תנו לי תפקיד ראוי בהסכמה נשכח את העניין אני ארוץ למשפט אני אצא זכאי ונגמור את הסיפור שלושה ארבעה חודשים.

גאולה אבידן: שלושה ארבעה או שלוש או ארבע שנים?

רון גזית: זה תלוי בו.

חנה מצקביץ: זה תלוי בו.

רון גזית: בואו זה תלוי פה, אני פה לא אכנס כי יש שמועות לפה ולשם נעזוב את זה. תלוי בו, הוא יכול לעשות את זה מהר אם הוא רוצה, במיוחד אם אתם תמליצו על כך, והבטיחה אסנת מנדל שהיא תמליץ על כך. זה דרך א'. דרך ב' זה שהוא ימשיך להילחם, ובמלחמה הזאת הוא יכול להביא את כל הסיפור הזה לפתחו של בית המשפט.

גאולה אבידן: לא, דרך ב' זאת אומרת שאם אנחנו אומרים...

רון גזית: ...

גאולה אבידן: לא, דרך נוספת זאת אומרת הצד השני זה אם החלטת הוועדת המנהל לא לזוז מההחלטה הקודמת?

יו"ר- אמיר גילת: רגע הוא עוד לא שם, עוד לא שם.

גאולה אבידן: אתה בזה? (מדברים ביחד).

רון גזית: רגע על מה את מדברת שלב שבו אתם מאמצים?

גאולה אבידן: במצב של מאמצים אז אתה אומר אפשרות אחת זה בית דין?

רון גזית: זה לא אנחנו.

גאולה אבידן: לא, נסטלבאום. ואפשרות שנייה? אני רוצה פשוט להבין.

רון גזית: נסטלבאום במצב כזה אפשרות אחת זה שהוא יגיד אני מקבל את הדין, ואני רק מבקש לנהל איתי משא ומתן לתת לי תפקיד ראוי. ואפשרות שנייה שהוא לא יקבל את הדין, והוא יגיד אני רוצה לערער על זה בבית הדין לעבודה.

יעקב בורובסקי: וגם זה לא מסלול קצר.

גאולה אבידן: אוקי.

רון גזית: בסדר?

גאולה אבידן: כן.

רון גזית: עכשיו זה מסלול אחד. עכשיו בית הדין לעבודה ייתן את ההחלטות שלו, הוא יכול לתת את ההחלטות לא לתת.

יוני בן מנחם: זה צו מניעה כאילו?

רון גזית: הוא יכול לבקש צו מניעה, הוא יכול לא לבקש צו מניעה, תלוי מה הוא יעשה. זאת אומרת אבל בג"ץ נמחק משום שמבחינת הבג"ץ הנושא הסתיים, בסדר? אפשרות שנייה, שאתם מחליטים לא לאמץ את חוות הדעת המשפטית ואז באמת יש כאן קושי, אני לא אוכל לייצג אותכם, כי אני לא יכול לייצג אותכם בניגוד לעמדת היועצת המשפטית שלכם. אמרתי את זה גם פעם שעברה. ותצטרכו פה אני כבר פחות בקיא איך זה עובד אם כשהיועץ המשפטי לממשלה לא מייצג אותכם והיועצת המשפטית שלכם חושבת שהקייס לא ראוי, אני לא בטוח אם זה המקרה שתקבלו ייעוץ משפטי, אבל זה כבר רובץ לפתחה של חנה. אני מאוד ...

גאולה אבידן: אני רק לומדת, אני שואלת אותך מצד זה שאני לומדת.

רון גזית: אני גם אני אומר.

גאולה אבידן: מה אני שרוצה לברר זה כך.

יעקב בורובסקי: מה, מה אמרת...

רון גזית: לא ממליץ על זה, אגב אני גם חושב שאם נסטלבאום זה הולך לבג"ץ, לא ייתכן בג"ץ לא ייתן נורמה שהיא יותר רכה ממה שחושבים היועץ המשפטי לממשלה והיועצת המשפטית פה. כל הדיבורים פה כוונות וזה יתקררו בבג"ץ הוא לא יקבע נורמה יותר רכה, אבל הוא ייתן לנסטלבאום בראש חבל על הזמן, והוא עושה טעות קשה שהוא הולך לשם.

גאולה אבידן: רון אז שאלה לי אליך.

רון גזית: זה לא חשוב אולי זה לא פייר אבל זו הסיטואציה, צריך להסתכל להיות ריאליים.

גאולה אבידן: רון אבל מה שאני רוצה לשאול, זה אומר שאם הוועד המנהל מאמץ את ההחלטה, אני עוד הפעם...

רון גזית: ונשאר בהחלטתו?

גאולה אבידן: נשאר בהחלטתו, בעוד ארבעה ימים זה יתגלגל לבג"ץ?

יו"ר- אמיר גילת: לא, אה אם הוא נשאר?

גאולה אבידן: אם הוא נשאר בהחלטתו זה מתגלגל לבג"ץ ושם זה נסגר זאת אומרת אומרים לו אתה כאן או אתה שם?

דובר: הוא מנהל רשות השידור.

גאולה אבידן: אתה עובד בתפקיד הזה או שאתה מועבר?

רון גזית: כן, אבל...

גאולה אבידן: אני שואלת משהו, אני שואלת, אני שואלת משהו, ושוב זה רק ברמת השאלה אני הגעתי לכאן די אמביוולנטית...

רון גזית: תשאלי מה שאת רוצה.

גאולה אבידן: אוקי, למה זה לא נכון לגלגל את זה לפתחו של בג"ץ?

דוברת: למה הוא לא פסל על הסף את הטיפול?

גאולה אבידן: רגע, מה? רגע, למה זה לא...

רון גזית: למה להביא את כל הסיפור בפני בג"ץ?

גאולה אבידן: כן, זה עומד זה עוד ארבעה ימים, אני רוצה להיות נקייה מצד זה.

יו"ר- אמיר גילת: ארבעה ימים זה רק להגיש את התשובות זה לא ארבעה ימים.

גאולה אבידן: רגע אני אומרת זה אוטוטו. בסופו של יום זה לא היא נגד לא אתה נגד לא אני בעד, שבג"ץ יחליט ראוי לא ראוי.

רון גזית: זה שאלה שאני לא יכול להשיב עליה, זה שאלה שצריכה להשיב לך היועצת המשפטית שלכם איך נוהגים במקרה כזה, אני לא כל כך מכיר אני לא נתקלתי עוד במקרה שיש חילוקי דעות בין ה... תיאורטית כרגע בין הוועד המנהל ובין הייעוץ המשפטי.

גאולה אבידן: אם אני יכולה ל...

רון גזית: אני לא יודע איך לענות.

גאולה אבידן: אם אני יכולה, אם בי מקננת איזה שהיא מחשבה, ושוב אני אומרת אני באתי לפה בהחלט אמביוולנטית.

רון גזית: אני מבין לא צריך להגיד את זה, זה בסדר גמור.

גאולה אבידן: אבל אם מקננת בי איזה שהיא מחושבה שאולי יש אי אלו שהם שיקולים זרים נכון או לא נכון.

רון גזית: לי אין את התשובה לזה.

גאולה אבידן: רגע, לא משנה אם...

רון גזית: ...

גאולה אבידן: רגע, רגע, רגע, שוב אני לא מכירה את ההליכים אבל רק אני אומרת, למה שאני לא אחסוך ממני את זה ושהם יחליטו?

רון גזית: כי אני אסביר אבל למה.

יו"ר- אמיר גילת: פרוצדוראלית זה...

רון גזית: לא רק פרוצדוראלית גם מהותית, בג"ץ יגיד לך מיד מי שמחייב אותך זה היועצת המשפטית שלך איך את מגיעה לפה בניגוד לדעתה?

מוטי ארד: היה את המקרה של רבין, הוא הביא מכתב, והפרקליטות הופיעה בשם הפרקליטות עם ההשעיה של אריה דרעי והיה מכתב מטעם רבין לא היה עורך דין מטעמו, כי היה הפרקליטות, אי אפשר להביא עורך דין לצד הפרקליטות, והמכתב הזה לא התקבל בפני בג"ץ ובג"ץ קבע דברים מאוד חמורים שם בעניין הזה.

גאולה אבידן: אוקי.

רון גזית: אתם אמורים להופיע כגוף אחד.

יו"ר- אמיר גילת: כן חנה.

חנה מצקביץ: אני רוצה להגיד כמה דברים כי חלק מהאנשים לא היו בישיבה הקודמת, והיו שם כמה נקודות שאני העליתי. תראו שוב אני מדברת באופן עקרוני וזה לא משנה במי מדובר. דבר ראשון כשנקבע בחוק שירות המדינה משמעת שהוועד המנהל הוא בעל הסמכות בעניין, המחוקק לא ראה לנגד עיניו את הוועד המנהל שהוא יושב גם בוועדות מכרזים, זה דבר שהוא לא מקובל ולא רגיל במקומות אחרים. בעצם נתן המחוקק את הסמכות לוועד המנהל שהיא נתונה למדינה בשירות המדינה בדיוק אותה סמכות נתונה לנציב שירות המדינה. למה לנציב שירות המדינה ולא למנכ"ל של המשרד או לעובדים במשרד? כדי לתת לאיזה גוף חיצוני שיוכל להפעיל שיקול דעת על דבר שנעשה בתוך המשרד מי שיש לו ריחוק שהוא מרוחק מהתהליכים השוטפים שאומרים כמו שאת אומרת יש לו מניעים אישיים או מניעים זרים, אז שמה יש את המרחק הזה. אתם ישבתם בוועדת מכרזים והחלטתם לבחור בנסטלבאום.

גאולה אבידן: ...

חנה מצקביץ: רגע, רגע, תני לי לדבר, תני לי רגע לדבר.

יו"ר- אמיר גילת: מה את מדברת על מנהלת החדשות מנהל הטלוויזיה? מה?

גאולה אבידן: מנהל החדשות אנחנו מדברים.

חנה מצקביץ: תני לי, תנו לי רגע לדבר.

גאולה אבידן: אוקי.

יו"ר- אמיר גילת: אבל רק תחדדי על מה את מדברת על ועדת האיתור?

גאולה אבידן: ועדת האיתור?

חנה מצקביץ: אני רוצה להסביר מה שאני אמרתי בישיבה הקודמת, כי אין פרוטוקול ושאנשים ידעו מה אמרתי.

גאולה אבידן: אוקי.

חנה מצקביץ: אז לכאורה אתם בחרתם אותו כמנהל הטלוויזיה, אתם...

יו"ר- אמיר גילת: ועדת איתור זה לא ועדת מכרזים.

חנה מצקביץ: מה זה משנה? ועדת איתור אבל אתם אותו פורום שיש לו את הסמכות להעביר אותו מתפקידו הוא זה שהחליט שמר נסטלבאום נבחר כמנהל הטלוויזיה. יש לכם אינטרס שהוא ימלא את התפקיד הזה, ולכאורה אם יש ניגוד עניינים זה בתפקיד שלכם עצמו, כי הרי איך יכול להיות שאתם בחרתם בו לתפקיד, אתם הרי לא יכולים להרחיק את עצמכם מהעניין, אתם רואים בו בן אדם ראוי. עכשיו לכן אתם לא יכולים לדבר על העניין באופן האישי ואתם צריכים להסתכל עליו באופן מערכתי, וזה יעזור לכם להרחיק את עצמכם מהעניין האישי שאתם לקחתם בו חלק. מבחינת הנורמות...

יו"ר- אמיר גילת: גם הבחירה היא לא אישית.

חנה מצקביץ: הוא לא אישית?

יו"ר- אמיר גילת: לא.

חנה מצקביץ: אתם לא בוחרים בבן אדם אישי?

יו"ר- אמיר גילת: אבל אין פה מניעים אישיים, הבחירה היא מקצועית.

חנה מצקביץ: אני לא אמרתי מניעים אישיים.

יו"ר- אמיר גילת: בסדר אוקי אמרת את זה פעם שעברה, בסדר.

יואב הורוביץ: טוב אמיר, אני...

גאולה אבידן: רגע סליחה יואב לי מאוד חשוב אני רוצה לשמוע, אני רוצה לשמוע קצת על מה הולך לקרות לפני שאני מחליטה.

חנה מצקביץ: ולכן אני אומרת מבחינת הנורמות כשאנחנו בלשכה המשפטית מטפלים באיזה נושא אנחנו צריכים לראות מבחינה תקדימית מה עשינו בעבר ומה נעשה בעתיד, מה אני עושה מחר בבוקר כשיש לי בדיוק אותו מקרה ואתם מאוד רוצים להשעות את הבן אדם או להעביר אותו מתפקידו שזה לא השעיה, העברה מתפקיד היא לא השעיה היא לא פוגעת, היא לא אמורה לפגוע בעובד. ואני צריכה, אנחנו צריכים לשקול את האפשרות האם מחר נוכל לעשות את זה, וקרוב לוודאי שלא נוכל לעשות את זה, כי יהיה לנו תמיד אפשר יהיה להיתלות בעניין הזה, במיוחד כשתמיד נהגנו ככה. מעבר לדברים אני רוצה לומר, ואני

פשוט חוזרת על דברים שאמרתי כדי שתהיו בעניינים. ברשות השידור הנוהל של קבלת עובדים הוא כזה שהתפקידים העיתונאים הם קדנציאליים, ועובד יכול להיות פעם מנהל המדיה וכשהוא מסיים את תפקידו מסיים את הקדנציה, לא הלך למכרז או לא זכה במכרז בנוסף הוא יכול להיות חוזר להיות כתב חוזר להיות פרשן חוזר להיות משהו. אין פה פגיעה בשכר, אין פה פגיעה במעמד, זה דבר מאוד מקובל אצלנו, ולאורך השנים כך זה נעשה. עכשיו אלה הדברים, אני חושבת שרציתי שאתם תדעו כי אני אמרתי אותם.

גאולה אבידן: חנה מה קורה עוד הפעם אני לא קיבלתי תשובה שמניחה את דעתי לא מצד שאני לא מסכימה או כן מסכימה, אני פשוט לא מבינה, אם אנחנו מחליטים להשאיר את ההחלטה כמו שהיא?

חנה מצקביץ: רגע ועוד מילה אחת לעניין ההפרדה, נאמרו פה...

יו"ר- אמיר גילת: רגע אני רוצה...

חנה מצקביץ: אבל רגע.

יו"ר- אמיר גילת: חכי אני רוצה לחזור להפרדה, שנייה אני מדבר על ההפרדה.

גאולה אבידן: אני רק עוד פעם רוצה לחדד, מה קורה אם הוועד המנהל נשאר בהחלטתו מה הסנריו?

חנה מצקביץ: אני לא יודעת, אם עורך דין רון גזית אומר שהוא לא מייצג אותו, ואני חושבת בואי נראה מה קורה במדינה, במדינה מה שקורה זה שהיועץ המשפטי הוא מייצג את המדינה. דרך אגב למה הלכנו לפרקליטות? הפרקליטות מייצגת את רשות השידור בבג"צים, ראו את הבג"ץ של היוצרים, הם מייצגים אותנו בבג"ץ, הם יוצאים מעורם לייצג אותנו בבג"צים, ולכן זאת היתה דרך נכונה לפנות אליהם לנסות לשכנע אותם שגם בבג"ץ הזה ייצגו אותנו, כי ההחלטה שלכם נראתה בתחום הסבירות.

יעקב בורובסקי: כלומר יש אופציה שיושב ראש הרשות יכתוב מכתב לבג"ץ?

רון גזית: זה מה שמוטי אמר שזרקו את ... יצחק רבין ...

חנה מצקביץ: אז מה שרציתי לומר מה שקורה במדינה מה שמשליך עלינו שהיועץ המשפטי לממשלה אומר סליחה אני לא מוכן להגן. ואם הוא לא מוכן להגן אז לוקחים באופן פרטי., פרטי. (מדברים ביחד).

יו"ר- אמיר גילת: אמרת שאי אפשר פרטי, כן פרטי?

גאולה אבידן: אני אומרת לא נגד הפרקליטות. (מדברים ביחד). רגע, רגע סליחה, רגע, אני רוצה ללמוד.

חנה מצקביץ: באופן פרטי מכיסכם תממנו באופן פרטי.

גאולה אבידן: לא, לא, רגע, זאת אומרת שאם הפרקליטות אומרת שלא והוא לוקח עורך דין שבא איתו זה בסדר ומקובל? אני שואלת.

דובר: הפרקליטות מה?

חנה מצקביץ: אם הפרקליטות אומרת אם הפרקליטות אומרת אני לא יודעת איך להגיב במקרה הזה?

מוטי ארד: אז אפשר.

גאולה אבידן: אז הוא בא עם עורך דין פרטי שמנסה להגן עליו, זה הסנריו?

מוטי ארד: זה אפשרי, אבל אם הפרקליטות אומרת לא אני באה ואומרת דעה אחרת הפוך, אומרת חנה מצקביץ אני חושבת בדעה אחרת אז אסור.

יו"ר- אמיר גילת: אין לנו דרך לקחת עורך דין פרטי, זה מה שאת אמרת. (מדברים ביחד).

יואב הורוביץ: אמיר, אמיר סליחה שאני זה, יש פה, יש פה משהו שהוא לא סביר הוא לא הגיוני, אתם משתתפים בדיון הזה למרות שאנחנו שומעים פה דברים טכניים שמבוססים, שלא עומדים על רגליים יציבות, ואנחנו כאילו חלק מהמשחק הזה. אני כופר בזה שיש פה עבירה רצינית אפריורי, אני אומר ולא משנה מי יגיע לפה כרגע בשביל להסביר לי. חבר'ה לא אין פה עבירה רצינית, אין פה הטרדה מינית, יש פה הטרדה מינית מילולית. אני מכיר עוד עשרות אלפי אנשים שאמרו כך או אחרת דברים שקשורים, והם לא הומופובים והם לא מטרידים מינית, ועל זה לא היינו לא מדיחים אותם ולא עושים, וכמו שאמר רון

גזית גם על זה אם היו מרשיעים אותם גם לא היו מפטרים אותם מעבודה. אז זה פה אני אומר פעם אחת.

דובר: זה העברה מתפקיד...

יואב הורוביץ: פעם שנייה, פעם שנייה מה שאני מבקש כרגע לדעת בצורה נורא פשוטה אני שואל כל חברי יוכלו לשמוע לשאול כמה שהם רוצים, אני רוצה האם אנחנו למרות עמדתכם המלומדת אם אנחנו נחליט ללכת לבג"ץ ולבקש ממישהו שזה, גברת מצקביץ מה עלינו לעשות בשביל לקבל הגנה אם אנחנו חושבים אחרת? כי אני מראש אומר ואת יכולה לקבל החלטה לבד עכשיו לסתור אותנו מקבלת ההחלטה, אני מבקש הגנה בבג"ץ.

גאולה אבידן: זה מה שאני שואלת, רגע יואב, יואב ... (מדברים ביחד).

יו"ר- אמיר גילת: מה התשובה?

גאולה אבידן: אני רוצה לומר, רגע חנה סליחה, סליחה.

חנה מצקביץ: לא נתקלתי בחיים במצב כזה.

גאולה אבידן: אני לא מכירה אבל יואב אני רוצה לומר, כן מקובל מה שרון אומר שאנחנו צריכים לחשוב זה לא על גאולה ויואב ובורו, זה לא מעניין אותי, ולא ועד מנהל ויוקרתו, לא, לא. מה שעניין אותי זה שאם יש החלטה שאנחנו מקבלים א' מה ההשלכות אם אנחנו מקבלים החלטה ב' מה ההשלכות? כי גם להשלכות יש השלכות חוזרות על ההחלטה.

יו"ר- אמיר גילת: טוב אני רוצה ככה.

דוברת: רגע אלה שיושבות בשקט...

יו"ר- אמיר גילת: אה לא, לא אני לא מסכם, אני רק רוצה.

גאולה אבידן: לא, לא לסכם.

יו"ר- אמיר גילת: כי יש עוד נושא שאני רציתי לדבר, שנייה. אני חושב שהנושא של ההתנהלות אני לא אכנס לזה אני אכנס לזה אולי בסוף לגבי איפה אנחנו נמצאים ולמה הגענו לפה, זה לא שייך כרגע לנושא של הדיון. סוגיה אחת זה עמדת הפרקליטות ואיך עלינו להתמודד איתה, פרקליטות, יועץ משפטי, יועצת משפטי שלנו וכו'. סוגיה שנייה זה היכולת שלנו לעמוד מול בג"ץ לאור כל מה שציינתי.

והסוגיה השלישית שאני לוקח את הדיון כרגע לכיוון אחר זה שאלת ההפרדה. אנחנו בהחלטה שלנו בתום ישיבת השימוע קיבלנו החלטה מפורשת, אנחנו משאירים אותו בתפקיד בתנאי שתישמר ההפרדה. אנחנו עד לרגע זה לא דווחנו שבוצעה ההפרדה.

יוני בן מנחם: דווחתם.

יו"ר- אמיר גילת: לא, דווחת שלא.

יוני בן מנחם: דווחת שכן.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי אז אני אשמח לשמוע שכן. שאין הפרדה, הרי רק ביום חמישי. רגע שנייה, שנייה.

חנה מצקביץ: ההפרדה היא ... (מדברים ביחד).

רון גזית: חברים אני נאלץ ללכת, מוטי יישאר פה.

יו"ר- אמיר גילת: כן הוא התנצל מראש...

יעקב בורובסקי: אני רוצה לשאול שאלה לפני שרון הולך, שאלה אליך לא ברמה האישית. אם הרשות פונה לעורך דין ב- LEVEL שלך ברמת הצניעות הנדרשת מתוך מאה עורכי דין, סליחה, מתוך עשרה עורכי דין או שלושה כאלה כמה עמדתם תהיה אחרת מעמדתך?

רון גזית: אף אחד, אני אגיד לך מדוע, תנסו את ליבאי או כל אחד אחר, אני אגיד לך גם מדוע. ההבדל ביני ובין יואב ואני קולט אותו הוא שאני ריאלי, אני ריאלי אני מבודד את הרגשות, אני לא מסתכל על מה שאני מאמין. הרי החליפו את חוות הדעת שלי, בואו תכלס לקחו את חוות הדעת שלי זרקו אותה לפח, זה נעים לי? ואני מאוד רציתי לקחת את זה לבג"ץ כדי להתמודד שם וכדי לנצח שם. אבל יש לי מציאות חדשה, והמציאות היא החוות דעת האלה שקיבלתי, ואני יודע שאני בא לבג"ץ קורעים אותי לגזרים, וגם את המסכן הזה נסטלבאום. אז אין ברירה צריך להסתכל על זה במובן ריאלי, אני חושב שלהמשיך הלאה בסיטואציה הזאת, אגב ולכן רמזתי לכם ואתם לא נרמזתם, תנו לבית הדין לעבודה לעשות את המלאכה.

יו"ר- אמיר גילת: הבנו.

גאולה אבידן: ולא לבג"ץ?

רון גזית: כן.

יעקב בורובסקי: רון נשאל.

יו"ר- אמיר גילת: שנייה.

יעקב בורובסקי:רון נשאל אם שלושה או ארבעה עורכי דין ברמתו שאליהם יפנו מה הוא מעריך תהיה עמדתם? הוא אמר שכולם יהיו בדרך שלו.

יואב הורוביץ: נביא אחד כזה ונשאל אותו. אתה לא צריך לשאול אותו, הרי את דעתו הוא אמר את דעתו, הוא אמרת את דעתו, אז אני צריך להביא מישהו...

יעקב בורובסקי: אתה לא יכול להביא, אתה לא יכול להביא...

יואב הורוביץ: אתה שואל אותו מה הוא יגיד לך? הוא לא יגיד לך משהו אחר.

יעקב בורובסקי: תנסה להקשיב חצי דקה, אתה לא יכול להביא בניגוד לעמדת היועצת המשפטית של הרשות, אתה יכול להביא...

יו"ר- אמיר גילת: פרטי.

יעקב בורובסקי: ... האיש הפרטי שהוא יושב ראש רשות והוא לוקח עורך דין והוא אומר אני לוקח עורך דין פרטי ואני הולך להגן על עמדתי. זה אתה יכול לעשות, אתה לא יכול להביא מישהו אחר נוסף.

יו"ר- אמיר גילת: טוב אני שואל לגבי ההפרדה.

יואב הורוביץ: סליחה רגע, סליחה רגע, אני מכיוון שתיארתי לעצמי שאנחנו נהיה בסיטואציה הזאתי אני יש לי ייעוץ משפטי בכיר מאוד שסותר את הזה.

יעקב בורובסקי: אבל זה מה שאתה מקבל מפה, מה זה סותר?

יואב הורוביץ: אני אומר לך שאנחנו יכולים לקחת, יכולים ורשאים וזכאים לקבל הגנה משפטית בפני בג"ץ, משום שאנחנו סוברנים להחליט, אם לא רוצים שיחליטו במקומנו, אם נותנים לנו את הסמכות וזה הבסיס לכל העניין אנחנו צריכים וחייבים לקבל הגנה. וזה הייעוץ המשפטי שאני קיבלתי לפני שנכנסתי לפה לחדר.

יעקב בורובסקי: זה ייעוץ משפטי בניגוד לייעוץ...

יואב הורוביץ: כן.

גאולה אבידן: ...

יו"ר- אמיר גילת: גאולה, גאולה, גאולה.

יואב הורוביץ: יכול להיות שאני טועה בואו נאמת את זה, בוא נביא בן אדם, בוא נביא עורך דין, בסדר?

יעקב בורובסקי: אין להביא, זה הפרוצדורה.

יואב הורוביץ: סליחה.

יעקב בורובסקי: מה זה סליחה? היועצת המשפטית שלך שאתה מדבר...

יואב הורוביץ: אבל תקשיב מה אני אומר לך.

יעקב בורובסקי: אני שואל אבל.

יואב הורוביץ: אתם לא חושבים כמונו, אתם לא רוצים לתת לנו את הסמכות להחליט תחליטו אני, אני החלטתי אני לא רוצה להחליט כמוכם לא רוצה, אני חושב שיש פה חוסר צדק משווע. ואני רוצה לקבל ... אני רוצה אמת אני רוצה צדק, חושבים שזה לא נכון אני רוצה...

גאולה אבידן: בורו מה שיואב אומר זה כך, אם בסופו של דבר דעתה של היועצת המשפטית היא הקובעת אז זה מייתר את הדיון. אם זה מגיע לכאן זה מגיע לכאן כי אתה יכול לקבל אחת משתיים.

יעקב בורובסקי: מה שיואב אומר...

יואב הורוביץ: זה מה שאמרתי.

גאולה אבידן: זה מה שאני אומרת.

יואב הורוביץ: זה מה אמרתי, אני אומר מה שהיא אומרת.

גאולה אבידן: זה בדיוק אם זה כאן זה אחד משתיים.

יעקב בורובסקי: מה שיואב אומר...

גאולה אבידן: אם זה לא כאן שיתכבדו...

יעקב בורובסקי: מה שיואב אומר שהוא רוצה אמת וצדק, והוא בעצם צודק שהוא משתמש במילים האלה בוודאי אם הוא עוד מעט יהיה משפטן. פה עושים דין, לא אמת ולא צדק, פה עושים דין.

יואב הורוביץ: אז אני אומר לך שאם דין אין בו אמת וצדק אז אני מעדיף אמת וצדק ולא דין.

יעקב בורובסקי: אז תקרא, תקרא תתחיל ללמוד פסקי דין, כי אין פסק דין אחד שעושה צדק ואמת כולם עושים דין ואתה כנראה מפספס את השיעור העיקרי.

יו"ר- אמיר גילת: טוב בואו תשלימו חומרים אחר כך.

יעקב בורובסקי: עושים דין פירושו האם המסלול הזה קיים...

יואב הורוביץ: כיוון שאין דיין אלא שרואות עיניו.

יעקב בורובסקי: אבל אתה לא דיין.

יואב הורוביץ: מה שאני רואה...

יעקב בורובסקי: אתה לא דיין.

יואב הורוביץ: סליחה אני כן דיין.

יעקב בורובסקי: לא אתה לא דיין.

יואב הורוביץ: אני במעמד הזה אני דיין.

יעקב בורובסקי: לא אתה לא דיין.

יואב הורוביץ: במעמד הזה אני דיין.

יעקב בורובסקי: לא אתה לא דיין.

יואב הורוביץ: יש לי סמכות לקבל החלטה, ומכיוון שיש לי רק את מה שרואות עיני לא קרה שום דבר שאנחנו בגינו צריכים לשנות את החלטתנו.

יו"ר- אמיר גילת: טוב חנה רגע אני צריך אותך. שנייה רגע לגבי ההפרדה, שנייה רגע גאולה, לגבי ההפרדה כי אם יש משהו שמציק לי בכל הדיון זה נושא ההפרדה, זאת אומרת ואני אפילו יקצין ואגיד בסוף השיחה שגם אם לא הבג"ץ היינו צריכים להתכנס עכשיו ולדון האם בוצעה החלטתנו שתהיה הפרדה או לא.

גאולה אבידן: האם היא אפשרית?

יו"ר- אמיר גילת: האם היא אפשרית? האם בוצעה? גם ללא הבג"ץ, הרי זה ההחלטה שלנו, אנחנו השארנו את נסטלבאום בתנאי שתהיה הפרדה. ועכשיו השאלה אם יש הפרדה או אין הפרדה?

יוני בן מנחם: אתה יודע טוב מאוד שיש הפרדה.

יו"ר- אמיר גילת: אתה ביום חמישי כותב לי שזה שלמה גנור, אז איך יש הפרדה?

יוני בן מנחם: סליחה, סליחה אל תשבש את העובדות בוא נציג אותם כמו שהם קרו. אתם שאלתם אותי בדיון הראשון שהיה אם אפשר לעשות הפרדה, אני הצעתי לכם את המתווה של ההפרדה אתם הסכמתם לזה שאלון מזר יהיה אחראי על העובדים האלה והם יהיו כפופים אלי מנהלתית למנכ"ל שממלא מקום מנהל הטלוויזיה. אנחנו קיימנו את ההפרדה הזאת בשקט רב עד שבאו טענות ממר אסף רוזנברג שכאילו מר נסטלבאום מתנכל לשני עדי תביעה. הטענות האלה של אסף רוזנברג נבדקו על ידי סמנכ"ל משאבי אנוש ונמצאו לא נכונות, נמצאו לא נכונות, כי נסטלבאום לא היה מעורב בדברים האלה. והוחזרה גם תשובה רשמית למר אסף רוזנברג על ידי סמנכ"ל משאבי אנוש, שלא נמצא ממש בטענות שלו. לכן מבחינתי ההפרדה הזאת מתקיימת. למרות זאת...

גאולה אבידן: תסביר אותה.

יוני בן מנחם: סליחה, למרות זאת היו טענות של סגנית היועצת המשפטית לרשות השידור עורכת הדין צוגמן שזה לא הפרדה באמת, היא העלתה כל מיני תהיות. אנחנו הצענו עוד שתי הצעות שהיא בחנה אותם, אחת היתה שהעובדים האלה יהיו כפופים ליואב גינאי מקצועית, ומנהלית אלי. היא ביטלה גם את זה. אחר כך הצעתי לה הצעה נוספת, שמנהל הטלוויזיה בערבית שלמה גנור הוא יהיה אחראי עליהם מקצועית ויהיו כפופים אלי מנהלית. גם על זה היא נתנה חוות דעת שזה לא נראה לה. אני העברתי את כל החומר הזה ליושב ראש, מבחינתי ההפרדה כן מתקיימת על ידי מר אלון מזר, אני לא מצאתי עד היום שום טענה. שתי הטענות האלה שהיו לגבי שני עדי תביעה נבדקו ונמצאו לא נכונות, אז מבחינתי ההפרדה כן מתקיימת.

יואב הורוביץ: ועוד דבר סליחה בהקשר להפרדה. אני מסכים איתך שנושא ההפרדה הוא נושא מהותי, משום שלכל הטענות, היו שישה סעיפים, ששת הסעיפים יש בהם סעיף אחד, אחד שיש בו ממש שאיתו אני חושב שראוי להתמודד, וזה נושא ההפרדה.

דובר: אני מסכים איתך.

יואב הורוביץ: אבל שימו לב, אבל שימו לב איך שזה חלק ממשהו שמקומם אותי עוד פעם כי אני חושב שיש פה איזה מן מכבסה גדולה של עובדות לכאורה שבסופם כשאתה מפשיט אותם אתה מגלה שיש פה בדל של בדל. כי מה אמרו לנו? אמרו לנו בישיבות קודמות, אני עד שקיבלתי את זה הייתי בטוח שיש 33 עדי תביעה שהעידו נגד זה, הרי זה מה שהשתמע 33 עדי תביעה שהעידו נגד מר משה נסטלבאום בנציבות שכל אחד מהם אמר שהוא אנס ורודה ומושחת וכן הלאה וכן הלאה. ואני עכשיו 33 אנשים שנסטלבאום אחראי להם אני צריך למצוא זה, וזה ביג דיל, מה אני עושה? תנו לי להשלים. ולא היא, זאת אומרת פעם אחת מתוך ה- 33 רק 11 הם עובדי חדשות מחלקת החדשות כל היתר הם בכלל לא רלוונטיים, ואחר כך מתוך ה- 11 עובדי חדשות ישנם ארבעה, ארבעה עדים מתוך הזה, כאשר אחד מהם הוא המתלונן הראשי. זאת אומרת שבעיני כלפיי יצרו מצג שווא כי אני חושב שהיה, זה נכון באו עשו עוד דבר שהוא לדעתי לא הגון, אמרו לי אתה לא מתייחס לעובדות.

דוברת: לראיות.

יואב הורוביץ: לראיות, סליחה, אתה לא מתייחס לראיות, קח וקבל אותם כך ראה וקדש. לא קיבלתי את זה אני לא מקבל את זה גם היום, כי איך בן אדם יכול להגיד מה דעתו אם הוא לא יודע מה זה? מה לא נתקלנו במקרים של עינוי דין? לא נתקלנו במקרים של בידוי ראיות? לא נתקלנו במקרים של הנחיות של עדים? נתקלנו בזה. אבל אז אבל זה שלא אמרו לנו מהתחלה שימו לב חברים שתדעו לכם מתוך ה- 33 רק ארבעה כאלה שמעידים נגדו ומתוכם אחד מהם הוא יגאל רביד, זה כבר משהו שאני הייתי בא עכשיו אומר והייתי מפנה בקשה ליועצת המשפטית ואומר לה גברתי היועצת המשפטית יש פה ארבעה אנשים בואי בבקשה תמליצי לי איך את הארבעה האלה איך יוצרים הפרדה, ועם הארבעה האלה אני חושב, כי אם כל הקייס עומד על ההפרדה של הארבעה האלה...

יעקב בורובסקי: היועצת המשפטית?

יואב הורוביץ: כן כי היא צריכה כי היא זאתי שבאה, היא זאתי שבאה וטוענת כנגד.

יו"ר- אמיר גילת: שנייה, חנה בבקשה.

חנה מצקביץ: אני רוצה להתייחס, תראו אמר רון גזית בדיון הקודם שאתם לא הייתם, שלא צריך להבדיל בין עדי תביעה לבין עדי...

דובר: עדי נגד ובעד.

יו"ר- אמיר גילת: עדים הם עדים.

חנה מצקביץ: העדים הם עדים ולכן ההפרדה צריכה להיעשות לגבי כולם, ולכן אנחנו לא נכנסים בכלל למספרים ומי עד כזה ומי עד כזה, ואני בכלל לא בתוך הסיפור הזה. תראו אנחנו לכתחילה אמרנו שההפרדה שהציעו לגבי אלון מזר היא לא הפרדה, אלון מזר הוא כפוף לנסטלבאום והוא לא יכול למלא את ההפרדה הזאת, הוא כפוף לו והוא נתון להוראותיו. זה דבר אחד. דבר שני, איך נעשית העבודה בחטיבת החדשות? יש ישיבת צוות פעם אחת ביום או יותר אני לא יודעת, ויש ישיבה מחלקים את העבודה ... (מדברים ביחד). מחלקים את העבודה מטילים משימות, רואים מה הולך להיות בטלוויזיה באותו יום, מה עומד על הפרק, מחלקים את העבודה בין כולם. אז לא יכול להיות שכבר מלכתחילה הקבוצה המסוימת הזאת מופלית לא נמצאת בחלוקת העבודה.

יוני בן מנחם: למה לא נמצאת?

חנה מצקביץ: מה זה לא נמצאת?

יוני בן מנחם: סליחה איזה ידע עיתונאי יש לכם לקבוע את הדברים האלה? סליחה שאני אומר את זה.

חנה מצקביץ: אז רק רגע, מי עושה את זה? הרי אלון מזר מנהל את הדברים ונותן את ה... מחלק את העבודה.

יוני בן מנחם: אבל מה זה שייך לקבוצה? אז מה? אבל נסטלבאום לא נמצא שמה, אבל נסטלבאום לא נמצא שם.

חנה מצקביץ: אבל אלון מזר כפוף לו.

יעקב בורובסקי: מה זה משנה? אבל הוא כפוף עליו.

יוני בן מנחם: אז מה אם הוא כפוף אליו?

חנה מצקביץ: מה זאת אומרת אז מה? (מדברים ביחד).

יעקב בורובסקי: חברים, שאלת? תני לי, תני לי רגע להסביר, תני לי רגע להסביר.

גאולה אבידן: בורו לו יצויר, סליחה, אתה יודע אפשר הרי לומר לא לא והם יגידו כן כן. לו יצויר, אני רוצה לתת לך ולחנה את הסנריו הזה. לו יצויר שזה כבר היה בבית הדין לעבודה ובית הדין לעבודה אמר עד לתאריך איקס בעוד שנה אני מבקש מכם שתיצרו הפרדה. היה לך איזה רעיון?

יעקב בורובסקי: לא, לא, זה בדיוק העניין.

חנה מצקביץ: אז בואו תפרידו.

גאולה אבידן: אני שואלת.

יעקב בורובסקי: רעיון של הפרדה פירושו...

גאולה אבידן: נגיד אם זה היית מקבל מבית המשפט?

יעקב בורובסקי: תני לי חצי דקה, זה בדיוק ההבדל בין יואב לביני, הפרדה היא לא עניינה של הייעוץ המשפטי, הייעוץ המשפטי צריך לבדוק האם מסגרת...

חנה מצקביץ: נכון.

גאולה אבידן: אם זה נעשה?

יעקב בורובסקי: לא, האם מסגרת ההפרדה היא לא נגועה בפוטנציאל למראית עין של ניגוד עניינים. עכשיו קחו דווקא את הסנריו שהיה כאן כרגע לידך בדיוק הפוך ממה שאתה אומר, יושב אדון נסטלבאום...

חנה מצקביץ: אין דבר כזה שנסטלבאום כותב לעובד ותהיה כפוף למישהו אחא.

יעקב בורובסקי: תני לי חצי דקה, תני לי חצי דקה. יושב נסטלבאום אני לא הכרתי את המקרה, ומספר על שני עדים או שתי עדות אני לא יודע מה הסיבה, שלא קודמו.

יוני בן מנחם: עד ועדה.

יעקב בורובסקי: מה?

יוני בן מנחם: עד ועדה.

יעקב בורובסקי: שני עדים לא קודמו והוא ידו לא במעל. הפרדה כזו סובייקטיבית על ידי העדים מתקבלת כידו הארוכה של נסטלבאום, למה? ככה, אלה החיים.

יואב הורוביץ: אבל אי אפשר במקום זה ליצור מנגנון שהבקשה ... (מדברים ביחד).

יעקב בורובסקי: אבל אי אפשר, אבל אי אפשר שבכל מקום. (מדברים ביחד). אי אפשר שבכל מקום אתה תרים את הקול ותחשוב שמי שצועק צודק, זה לא עובד, השיטה הזו, השיטה הזו כבר מזמן פשטה את הרגל. (מדברים ביחד).

יו"ר- אמיר גילת: שנייה, שנייה.

יעקב בורובסקי: ועוד משפט אחד להפרדה.

גאולה אבידן: חייבים משהו שקשור להפרדה כי זה עוד רגע מגיע ל...

יעקב בורובסקי: יגאל רביד יושב בבית, לא בטלוויזיה ולא ברדיו. קיבלה המבקרת מטלה ... הביאה ממצא חד משמעי היום שהוא יושב בבית לא משובץ לא בעבודה לא בתוכניות. עכשיו נניח שידו של משה נסטלבאום לא במעל, כי הוא צודק אני לא במעל. הרוח של, רק שנייה, לא, זה תסלחי לי זאת בדיוק הבעיה, כי כרגע ההפרדה נועדה לטפל בעדים לא ... ומי שמושיב את יגאל רביד עכשיו בבית והוא מושיב אותו כאמצעי לחץ...

יואב הורוביץ: אדוני המנכ"ל זה לא...

יעקב בורובסקי:אל תגיד לי בורו... (מדברים ביחד). תסלח לי אני שואל את עצמי, אני רוצה לדבר.

גאולה אבידן: עוד רגע הוא יאמר.

יעקב בורובסקי: לא הוא יאמר.

יו"ר- אמיר גילת: תני לו לסיים משפט.

יעקב בורובסקי: אני אומר מראית עין ולא משנה אם זה נכון או לא נכון, אתם צריכים להבין איפה אתם עומדים זה לא משנה אם זה נכון או לא נכון, זה מראית עין שלו.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי, טוב.

גאולה אבידן: אם זה נכון לגמרי, אבל כרגע התייחסו לזה. (מדברים ביחד).

יעקב בורובסקי: היא הממצא, מה זה התייחסו? (מדברים ביחד).

יו"ר- אמיר גילת: בורו, בורו.

גאולה אבידן: סליחה בורו זה לא שאלה של אמון זה שאלה שאנחנו מנהלים דיון.

<u>יוני בן מנחם</u> : אני רוצה לומר משהו הלחץ, הלחץ, רק להשיב סליחה אסתי על דבריו של בורו. הלחץ הוא דווקא ממה שאני מתרשם ואני לא המבקרת, דווקא הלחץ הוא מיגאל רביד שעושה את התרגילים האלה. אתה צריך להבין משהו, יגאל רביד משדר ברדיו על בסיס מקום פנוי, תמיד היה ככה, אני דאגתי כל הזמן שברגע שצריכים ממלא מקום מישהו נמצא בחופשה לשבת אז הוא על בסיס ממלא מקום משדר על בסיס מקום פנוי. כדי להגביר את הלחץ בשבועות האחרונים, ואני אמרתי את זה גם למבקרת שבאה לשאול אותי, אדון רביד סרב להשתבץ למה שהוצע לו, הוא רוצה רק פריים טיים, הוא העמיד תנאים למנהל הרדיו, כך סיפר לי מיקי מירו שרק בפריים טיים הוא רוצה, רק ביומן הבוקר למשל הוא רוצה לשדר, הציעו לו יומן ערב אז הוא סירב, הציעו לו יומן חצות...

<u>דוברת</u> : ...

<u>יוני בן מנחם</u> : אז אני אומר אז עכשיו לבוא, ואז נוצר מצב שהוא לא משדר, כן? אז מה, אז מה מאשימים כי נסטלבאום שרוחו שורה על זה? אולי זה רביד שמנסה לעשות תרגילים להראות שכאילו הוא מובטל?

<u>יעקב בורובסקי</u> : לא.

<u>יוני בן מנחם</u> : למה אתה לא מעלה את האופציה הזאת?

<u>יעקב בורובסקי</u> : אני אגיד לך למה אני לא מעלה אותה.

<u>יוני בן מנחם</u> : נו?

<u>יעקב בורובסקי</u>: כי האופציה הזו שאדם שמעיד וצריך להיות משובץ על פי חוזה והחוזה שלו להיות בטלוויזיה לא נמצא שם ואתה שם אותו על בסיס של ממלא מקום ואחרי זה אומר אלה תפקידים של ממלא מקום. הוא לא ממלא מקום...

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: בורו, בורו...

<u>יעקב בורובסקי</u>: הוא צריך לעבוד, הוא צריך לעבוד במה שהוא משובץ. ואם היתה, אם היתה הפרדה אלון מזר היה צריך לקרוא לו ולהגיד לו יגאל רביד הנה התפקידים בוא נשתבץ לך לעבוד בטלוויזיה. אתה שם אותו ממלא מקום ... (מדברים ביחד).

<u>יוני בן מנחם</u> : אני לא שם אותו הוא היה ממלא מקום. (מדברים ביחד).

יעקב בורובסקי: הוא לא היה ממלא מקום, הוא היה ממלא מקום מאז שנסטלבאום סגר לו את הדלת בטלוויזיה.

גאולה אבידן: בורו אני יכולה לומר משפט?

יוני בן מנחם: לא נכון, זה גם לא נכון. (מדברים ביחד).

יו"ר- אמיר גילת: בורו, יגאל רביד זה לא הנושא, עזוב.

יוני בן מנחם: אתה לא מכיר את ההיסטוריה תעשה לי טובה, אל תטעה בדבריך. אני שהייתי מנהל רדיו אני שמתי אותו ממלא מקום.

יעקב בורובסקי: אני אביא את המבקרת לפה.

יוני בן מנחם: אבל המבקרת לא יודעת את הדברים האלה.

יעקב בורובסקי: התקן שלו החוזה שלו הוא טלוויזיה.

יוני בן מנחם: מה זה שייך לחוזה?

יו"ר- אמיר גילת: טוב, בורו, בורו.

יעקב בורובסקי: הוא חוזה אישי בטלוויזיה.

יו"ר- אמיר גילת: בורו, בורו, בורו הנקודה ברורה, יגאל רביד ... (מדברים ביחד). אבל יגאל רביד הוא לא הנושא עכשיו. כן לנה בבקשה.

יעקב בורובסקי: כל שבוע אותו סיפור וכל שבוע אותו ... כי נסטלבאום לא יודע וזה לא יודע וזה לא יודע ... תשבצו אותו תפסיקו לכופף ידיים תפסיקו להראות שאתם יותר חזקים ...

דובר: ...

יעקב בורובסקי: אני מדבר עכשיו למנכ"ל, במקום ל...

דובר: ...

יעקב בורובסקי: אני מדבר עם המנכ"ל. במקום להוריד את הלהבות האלה, במקום לגרום לזה שהוא ישובץ בעבודה, במקום להחזיר אותו למקום שהוא נמצא. לא, עכשיו אנחנו נראה לו כי זה ככה כי זה ככה כי זה ככה. די תתחילו לחשוב חצי דקה כמנהלים של ארגון, אתם לא מסוגלים לעשות את זה? מה לא ברור לכם שיגאל רביד צריך להשתבץ? ובזה אתם לוקחים את המלחמה המטופשת הזאת ומביאים אותה למקום ש...

יו"ר- אמיר גילת: בוא נשמע ...

יעקב בורובסקי: לא, אתם ... ככה זה יהיה.

יו"ר- אמיר גילת: תודה. לנה בבקשה.

לנה קריינדלין: אין דמוקרטיה ... יש דעה של האנשים שמנהלים את זה והם חושבים זה כך או כך או אחרת, זה משהו אחר. ואי אפשר להטיל את החוקים האלה, זה לא בית חרושת וזה לא הסתדרות.

יעקב בורובסקי: יש חוק.

לנה קריינדלין: רגע.

יעקב בורובסקי: ...

לנה קריינדלין: לא זה מה שאני רוצה להגיד, זה לא מה שאני רוצה להגיד זה לא קשור לעניין.

יו"ר- אמיר גילת: תגידי מה שאת רוצה להגיד.

לנה קריינדלין: חצי מהדיון פה לא קשור לעניין בכלל, חבל.

יו"ר- אמיר גילת: לכן ניסיתי להחזיר אותו.

לנה קריינדלין: תודה.

יו"ר- אמיר גילת: בבקשה.

לנה קריינדלין: קודם כל אני חייבת להגיד לך את האמת אני לא יודעת מה אני עושה פה, כי אני יושבת פה כמו באמת אני אמרתי לאסתי כמו בקרקס, למה? אני מבקשת לא להפריע לי עכשיו. א' אם באמת אנחנו אין לנו שום זכות בשום דבר, ואנחנו לא יכולים להשתמש בייעוץ משפטי חיצוני ולעשות כל מה שאומרת חנה מצקביץ או כל יועצת משפטית של רשות השידור, אני לא מבינה למה הבאנו את רון גזית ואת העוזר שלו סליחה שכחתי.

יו"ר- אמיר גילת: מוטי ארד.

לנה קריינדלין: מוטי, סליחה, סליחה, מוטי. לא הבנתי, לא הבנתי למה אנחנו ישבנו שבע שעות ביום ההוא ודנו בדבר הזה ורבנו וזה, ולמדנו. אני קראתי את הספרים האלה, הראש שלי התהפך מכל הדברים האלה. לא מבינה, אני מרגישה מטומטמת לגמרי. אם זה בידנו ואנחנו צריכים להחליט משהו אז החלטנו, שום

דבר לא השתנה, לא שמעתי לא מנסטלבאום והעורך דין שלו שום דבר חדש, לא מפה שום דבר חדש, לא הבנתי למה חנה הופיעה פה בתמונה עכשיו למרות שאמרנו שאנחנו הולכים עם עורך דין אחר. לא הבנתי למה העורך דין הזה אם הוא עורך דין בדרגה גבוה ואני מבינה שזה כך כי בדקתי, למה הוא עכשיו מגלה שהוא לא יכול לייעץ לוועד המנהל אלא לעשות רק מה שהיועצת המשפטית אומרת. לא מבינה את כל הסיפור הזה. ואם זה בידנו אנחנו ישבנו ודיברנו והחלטנו שאנחנו עושים ככה, ואם בג״ץ או משפט לעבודה או איך זה נקרא הדבר הזה או מישהו אחר יחליט אחרת שיחליט אחרת, או אל תטרידו אותי בשביל ההחלטות האלה, או תכבדו את ההחלטות שלי. כי עכשיו אני לא מדברת על משה נסטלבאום, אני לא יודעת מי צודק, זה יחליטו בעוד שנתיים הוא יצא זכאי בעזרת השם ואז אנחנו כולנו נתפוס את הראש על מה אנחנו בזבזנו את זמננו, כי אני גם כל יום אומרת למישהו תיכנסו לי בתחת, אני לא יודעת איך זה ייגמר באיזה בית משפט, אולי זה הטרדה מילולית, כי אני עצבנית שבע פעמים ביום, אז בסדר. אבל אני רוצה שאנחנו נכבד את עצמנו בהחלטות שלנו, בדיונים שלנו ובזמן שלנו, ואם לדעתי אם אנחנו קיבלנו החלטה לא מעניין אותי איך אנחנו נראים כלפי חוץ, לא מעניין אותי. אנחנו לא נראים טוב כלפי חוץ רבותיי, הארגון הזה ככה כמו שהוא לא נראה טוב כלפי חוץ, אתם פותחים את העיתונים אתם מקבלים את הכתבות ואתם יודעים את זה, אז אין פה מה לדאוג לשם שלנו, והוועד המנהל הוא לא נראה טוב מה שהוא לא יחליט ככה או אחרת. אז זה מה שאני פשוט מבקשת מכם לכבד את עצמנו ולא לשנות, גם ככה אנחנו מקבלים 200 החלטות ושום דבר לא קורה, ואנחנו אחר כך מקבלים החלטות אחרות ומדברים על כל דבר שבע פעמים. אז אני חושבת שאם אנחנו שמנו כתנאי שתהיה הפרדה בין מר נסטלבאום לעובדים העדים לא יודעת מה, אז זה תפקידו של המנכ״ל לבצע את זה, אם הוא לא אז צריך לתת לו בראש, ואם הוא כן אז כל הכבוד לו ואז לחכות להחלטה של בג״ץ או בית משפט לעבודה או מה שלא יהיה. אם אנחנו אין לנו סמכות לקבל את ההחלטות האלה למה אנחנו מבזבזים את הזמן היקר שלנו פה בכל הישיבות האלה? אני חושבת אני צריכה ללכת אז אני

אגיד מה שאני חושבת כדי שזה יהיה רשום גם. אני חושבת שאין לנו שום זכות ושום סיבה לשנות את ההחלטה שלנו מה שלא יהיה, כי אחרת אנחנו באמת פה גוף מיותר לגמרי, מיותר, אין לנו שום תפקיד, שום סמכות, שום כלום חבל על הזמן שלנו וכסף ציבורי, ולא יודעת למה סומכים עלינו. ככה אני חושבת. ואם אנחנו צריכים למצוא דרך איך אנחנו נראה ... כמו שצריך, זאת אומרת באיזו דרך צריך לקחת ייעוץ משפטי אם אפשר, אם לא אז שיגידו לנו שלא ולא יבלבלו את המוח ולא יבלבלו את הזמן היקר של מר רון גזית.

דוברת: ומוטי.

גאולה אבידן: ברור לי, אבל קודם אנחנו עשינו ודיברנו והוא כתב וזה ושילמנו, אני חושבת הוא לא עובד בהתנדבות, נכון? אז זה מה שאני, זה מה שאני חושבת. ואני חושבת שאנחנו צריכים כבר טיפה להפסיק לעשות צחוק על עצמנו, זה לא קשור למשה נסטלבאום זה קשור לכל דבר.

יו"ר- אמיר גילת: כן אסתי.

אסתי אפלבאום: טוב תשמעו קודם כל אני חושבת שזה הדיון הכי קשה שהשתתפתי בו בוועד המנהל של רשות השידור, ותמיד כשאמרתי את זה בישיבת מליאה שכמות השעות שמקדישים פה לנושאים האישיים לעומת כמות השעות של הנושאים התקציביים או בנושאים תוכניים היא כאין וכאפס לעומת כמות השעות שאנחנו מקדישים לנושאים אישיים בעיקר במליאה וגם פה הגענו לזה. אז אני חושבת שזה דיון מאוד מאוד קשה, והוא מעלה המון המון שאלות מוסריות מעבר להכל. אני חייבת להגיד שאני נקרעת, למה אני נקרעת? א' כי אני משפטנית ואני מבינה מבחינה משפטית את ... הבנתי אותו גם פעם שעברה, ואני גם מבינה שיש חוק במדינת ישראל ויש הנחיות היועץ המשפטי לממשלה, וזה הקו שאנחנו מתיישרים לפיו, וגם אם הוא צודק או לא צודק, הרבה פעמים הוא צודק לפעמים הוא לא צודק, ואני מבינה שאנחנו צריכים להתיישר לפיו, ואני חושבת שאנחנו כולנו צריכים גם לכבד את זה בתור ועד מנהל בלי שום קשר אם יש פה משפטנים או אין פה משפטנים. וזה מאוד, זה קורע ממש אני מודה ומתוודה זה מאוד מאוד קשה לי. עכשיו אני גם אגיד עוד משהו, בזמנו

כשהמנכ"ל הקודם עשה בעיות לנסטלבאום זה היה בתחילת הכהונה שלנו, אני אמרתי אני התגייסתי לעזור לנסטלבאום כדי שלא יפטרו אדם חולה, אני עשיתי כמיטב יכולתי כדי שישאירו אותו בעבודה. אני לא נכנסת כרגע למה, ומי, ומו ועשיתי כמיטב יכולתי, כי אני נגד עוולות ובטח עוולות שעושים לאנשים בכלל ובטח לאנשים במצב מסוים. אז אני אומרת את זה כאן בדיוק. עכשיו תראו אנחנו לקחנו יועץ משפטי חיצוני, כי רצינו להיות מצוידים בתחמושת הכי טובה שיש לנו, כדי שנוכל להתגונן בפני כל מצב, וזה אכן מה שניתן לנו מהמשרד של רון גזית הוא עצמו ומוטי, והוא ליווה אותנו בתהליך והרגשנו שאנחנו על קרקע יציבה ובטוחה, והרגשנו שנתנו תיקוף להחלטה שרצינו לקבל, או רובנו חשבנו שזאת ההחלטה הנכונה שאנחנו צריכים לקבל וניתן לזה תוקף, ואפילו אולי נורמה שאפשר להגן עליה בבג"ץ. כשאומר את זה עורך דין בסדר גודל של רון, אז אתה מרגיש שאתה באמת מצויד בתחמושת הטובה. והנה הגענו למצב שיש בפרקליטות שיש עלינו עליהום מטורף בדיון, אני כבר ככה הבנתי בגדול מה היה בדיון הזה, שעד היום אני לא ברור לי בכלל למה יש כזה עליהום עלינו. והגענו למצב שכאילו מצד אחד אני אומרת גם אם נדבוק בהחלטה ונלך אני לא רואה מישהו בכלל שיכול לייצג אותנו בבג"ץ, כי היועצת המשפטית הביעה את עמדה חד משמעית ורון גזית אמר שהוא לא מוכן להגן עלינו בבג"ץ. אני אומרת בצער רב כי בוא נאמר ככה שאם אני כשקיבלתי ייעוץ משפטי בהתחלה אני לפחות ציפיתי שהוא ילך איתנו עד הסוף וגם זה מה שקרה בדרך. ואני כל הדיון פה שמעתי את הדיון היטב, ואף אחד שישב פה בחדר לא טיפש כולם יודעים מה אחד חושב על השני וכולם יודעים איפה יש בעיות, ואין טעם שאני אחזור על זה. ואני בדעה שצריך להסתכל על המציאות נכוחה, בהקשר הזה אני מאוד מתחברת למה שאמר עורך דין גזית, והמציאות נכוחה היא שאם אנחנו נשארים בהחלטה שלנו אין לנו מי שייצג אותנו בבג"ץ, זאת אומרת ההפסד שלנו הוא די ברור, ובייחוד לנוכח החלטת הפרקליטות ובייחוד לנוכח החלטת היועצת המשפטית של רשות השידור. זאת דעתי, אני לא... (מדברים ביחד).

גאולה אבידן: אני רוצה ייעוץ רק של הוועד המנהל, אני רוצה ייעוץ של הוועד המנהל בלבד.

אסתי אפלבאום: בסדר גמור, ולכן אני לא, אני לא מקבל דעה.

גאולה אבידן: אני רוצה...

יעקב נווה: שנייה, שנייה, אני רוצה להגיד כמה מילים אני חייב יש לי רופא שיניים דחיתי אותו לארבע וחצי.

אסתי אפלבאום: אז דבר יעקב אני אשלים אחר כך.

יעקב נווה: אני יצאתי מכל העניין הזה מבולבל, אני יושב פה כבר שמונה שנים בחיים לא נתקלתי במצב כזה. זה גדול מאוד עלי גם כחבר ועד מנהל, אני לא משפטן אני באתי כנציג אומנים, ואני רוצה לומר לכם שאחרי שקיבלתי את האינפורמציה ומאוד סמכתי את מה שהביא לנו עורך דין גזית שהוא מוסמך על ידי, מומלץ על ידי הלשכה המשפטית, אני הלכתי מה שאמרתי אז אמרתי אז לחפש כל דרך לגשר, לחפש להפגיש בין האנשים, להסתכל על נסטלבאום כאחד שעובד 40 שנה במערכת אז לנו אינפורמציה קודמת, ידעתי שהתיק שלו נקי, לקחתי בחשבון גם את המצב הבריאותי שלו. אני לא אומר שמקיזים דמו של בן אדם, אבל אני אומר משהו מעבר לזה, שאני חושב שבמישור איך אני מרגיש בימים האחרונים עם המצב הזה לי המישור האישי מאוד מפריע, מפריע, זה מפריע לי לישון בלילה, אני קורא את זה וזה ממש מפריע לי זה מטריד אותי יום יום המצב הזה. קשה לי מאוד לקחת החלטה, אני מבקש בכל לשון של בקשה חפשו כל דרך, יוני חפשו כל דרך להפריד בשביל לעצור את הבג״ץ. כי אם אין לנו הגנה גם כאן כמו שמסבירים המלומדים מבחינה משפטית, כי בסך הכל כל המדינה כל המשפטנים במדינה מחליטים פוסקים ואומרים שזה המצב ושכדאי לכם לקבל את עמדתנו. זה גדול עלי, לא יודע מה להחליט, זה גדול עלי מאוד. אני מאוד מבקש אם אפשר לקבל החלטה בקטע של הצבעה כי יש לי ממש חמש דקות...

יו״ר- אמיר גילת: רגע גם חנה לגבי ההפרדה את רצית?

חנה מצקביץ: אני רוצה להגיד שני מילים, אתם שאלתם אותי...

דוברת: אז מה...

חנה מצקביץ: אני כבר אני מסיימת.

יו"ר- אמיר גילת: רגע שנייה נו.

חנה מצקביץ: אתם שאלתם אותי מה קרה שהוצאתי את החוות דעת? אני, אנחנו הבאנו את רון גזית, אנחנו עובדים איתם בשוטף, הם עושים עבודה נהדרת. הבאנו לפני זה הבאתי לכם עורכת דין אחרת, לא רציתם אותה. אנחנו סמכנו את ידנו על חוות הדעת של רון גזית, אמרנו שהיא עשתה עבודה נהדרת, אני חושבת שהייתי חוטאת לתפקידי אם אחרי הפגישה שהתקיימה אצל היועץ המשפטי לממשלה לא הייתי מביאה בפניכם את חוות דעתי, אני חושבת שאז הייתם שואלים אותי וכשאתם הייתם מתבזים בבג"ץ, כי הייתם מתבזים גם אם לא הייתי אומרת את דעתי, אז הייתם שואלים אותי, למה לא אמרת לנו מה דעתך? הדברים התחדדו בפגישה הזאת עלו כל מיני דברים כפי שבמכתב שיצא, אני חושבת שזה מה שרציתי להגיד לכם, זה לא היה גם לי קל לכתוב את זה, אבל זו היא חובתי.

יו"ר- אמיר גילת: טוב עכשיו דברי לגבי ההפרדה.

חנה מצקביץ: לגבי ההפרדה.

יו"ר- אמיר גילת: שנייה לנה, לנה.

לנה קריינדלין: שאת נתת לנו להתגלגל למצב הזה.

חנה מצקביץ: לא, לא, אם לא היה מוגש בג"ץ, א' לא היה בג"ץ שהיה הדבר הזה, הבג"ץ הוגש במהלך הדברים.

יו"ר- אמיר גילת: זה לא שוק, שנייה רגע.

חנה מצקביץ: ו- ב' לא היה לנו את המכתב הזה של היועץ המשפטי ושל...

יו"ר- אמיר גילת: מנדל, מנהלת מחלקת הבג"צים.

חנה מצקביץ: של מנהלת מחלקת הבג"צים, וזה שינה את התמונה. אנחנו הלכנו עם מה שרון גזית עשה.

יו"ר- אמיר גילת: חנה הפרדה תתייחסי.

חנה מצקביץ: לגבי הפרדה, תראו אנחנו כמו שאמר בורובסקי אני מסכימה איתו, אנחנו יועצים משפטיים, אנחנו לא יודעים לעשות את ההפרדה הזאת. מה שראינו עד היום שההפרדה הזאת היא למראית עין, יש לנו עובדות שאני לא רוצה להיכנס לזה, יש עובדות ויש מכתבים ויש דברים שאנחנו יודעים, ההפרדה כפי שעד היום הוצעה, תראו בישיבה שהיתה כאן הראשונה עם רון גזית אמר המנכ״ל, רון גזית אמר הכל מותנה בזה שתהיה הפרדה, הכל הותנה. ואז המנכ״ל אמר נתייעץ איתך, אז הוא אמר לא אנחנו נתייעץ עם הלשכה המשפטית, רון גזית אמר תתייעץ עם הלשכה המשפטית. ואז המנכ״ל אמר לא הלשכה המשפטית אולי לא תרצה, אבל כן התייעצו איתנו ואמרנו את דעתנו. עד לרגע זה יש בעיה גם בגלל צורת העבודה כפי שהסברתי אותה, ונראה לנו שקשה לעשות פה הפרדה.

יו״ר- אמיר גילת: טוב, שנייה רגע. כן.

מוטי ארד: רציתי להתייחס בקצרה לתחושת תסכול שיש אצל רבים מכם לגבי, איך הגענו למצב הזה? הגעתם למצב הזה שבו אומרים לכם רגע יש לכם סמכות אבל אין לכם סמכות, אתם יכולים להחליט ולא יכולים להחליט, כי זה מן מבוך, אנחנו נמצאים בהחלטה שהיא תצורה של מבוך. בהתחלה אומרים יש שם תובענה ונציבות שירות המדינה ממליצה לפתוח בהליכים של העברה מתפקיד, מעבירים לכם את ההחלטה, היועץ המשפטי לממשלה לא מביע את דעתו, חנה מצקביץ לא מביעה את דעתה, אומרים מביאים את זה לכם, מביאים אליכם כי אתם הגוף שאמור לקבל את ההחלטה. אתם לוקחים ייעוץ משפטי חיצוני כדי לקבל החלטה בתהליך הנכון, אנחנו נותנים את ההמלצה שלנו אתם מקבלים את ההחלטה שהיא יכולה להיות כן או לא באותה מידה. אתם מקבלים את ההחלטה לא מעבירים אותו מתפקידו בתהליך הנכון, אף אחד לא אמר אגב שהתהליך לא היה נכון, בכל הטענות אין טענה שפעלתם לא נכון. ואז אחרי שקיבלתם החלטה כגוף סוברני מגישים בג״ץ, מגישים בג״ץ זה הפעם הראשונה שזה מגיע לפרקליטות המדינה, ברגע שזה מגיע לפרקליטות המדינה הם מביעים את דעתם. הם מביעים את דעתם, חנה מביעה את דעתה בקשר לזה, חנה הולכת

לפי מה שהיועץ המשפטי לממשלה אומר, הוא קובע את הנורמות במדינה, לא רשות השידור לא הוועד המנהל.

יו"ר- אמיר גילת: שיוציאו אותנו בשלב הזה שיוציאו אותנו.

מוטי ארד: אבל אתה לא יכול לצאת.

גאולה אבידן: אבל מוטי סליחה, מוטי אבל כל, רוב פסקי הדין שאני קראתי דווקא נוגעים על הליך קבלת ההחלטה ולא על סבירות ההחלטה.

מוטי ארד: הסבירות של החלטה בסופו של דבר...

גאולה אבידן: וכאן בפעם הראשונה במדרג כזה נמוך אני שומעת כאילו דיון על סבירות ההחלטה. עשרות פסקי דין...

מוטי ארד: עם מי אבל אנחנו מתווכחים?

גאולה אבידן: על ההליך לא על הסבירות.

יואב הורוביץ: תגיד מוטי, מוטי תסתכל עלי אני שואל אותך עכשיו שאלה, אני שואל אותך עכשיו שאלה, מה קורה אם בג"ץ לא מקבל את התביעה שלהם? אני שואל אותך.

מוטי ארד: אז ההחלטה שלכם עומדת.

גאולה אבידן: מה?

יואב הורוביץ: אני שואל אותך, רק שנייה.

גאולה אבידן: אתה סוברני להחליט... (מדברים ביחד).

יו"ר- אמיר גילת: שנייה רגע חברים, בורו תן למוטי לסיים.

מוטי ארד: זה מגיע לידי זה שעכשיו אתם צריכים לקבל החלטה במצב אחר לגמרי שיש בג"ץ והפרקליטות אמרה את דעתה אחרת. בשלב הזה רון גזית אומר לכם אני לא רוצה לקפוץ איתכם, לקחת אותכם ולקפוץ ביחד מעבר לצוק. הוא אומר לכם תעצרו כי אתם לפני הצוק.

יו"ר- אמיר גילת: טוב.

גאולה אבידן: הבנתי.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי אני מסכם, אסתי אני מסכם.

יואב הורוביץ: אני רק רוצה עוד מילה, עוד מילה, אני רק רוצה להגיד לחברים שלי, אני יודע שיש אחריות כבדה, אני יודע שבמובן מסוים אני אומר פה בוא נוציא את זה מהקונוטציה השלילית אם אפשר להוציא את הביטוי מהלכים עלינו אימים מהקונוטציה השלילית, אבל כן יש פה רמה של אחריות, אבל אני חושב שהוועד המנהל הזה, אחד לא הובא בפניו שום דבר חדש כדי שהוא ישנה את החלטתו, ושתיים אני חושב שאנחנו חייבים לא זכאים לקבל ייעוץ משפטי של מישהו שיראה את העובדות ויגיד לנו אני יכול לקחת אותכם בבג״ץ ולהצליח, ויש אנשים כאלה.

יעקב בורובסקי: אני מבקש משפט, תראו.

יו״ר- אמיר גילת: בואו יש לנו עוד נושא חשוב.

יעקב בורובסקי: אתם רוצה החלטה? קדימה תעלה להחלטה.

יו״ר- אמיר גילת: טוב אני אומר ככה, קודם כל אני לא אחזור על עיקרי הדברים, אסתי גם ביטאה מגרוני את המצב הנפשי שאנחנו נתונים ויעקב לא יושן בלילה וכו׳, באמת החלטה קשה. אני חושב שההחלטה היא בין להיות חכם להיות צודק, אנחנו לא מדברים פה עכשיו לגופו של עניין. דעתי היא מאוד מאוד לא נוחה מכל התהליך, אני כבר אמרתי בזמנו גם לגבי כתב התובענה עצמו, אבל קיבלנו החלטה שאנחנו יוצאים כאילו מה שכתוב בכתב התובענה הוא נכון עם כל ההסתייגויות שיש לנו. תיארנו גם היום תהליכים שלא היו לרוחנו ואני לא אחזור על זה כרגע, גם ביחסנו עם הלשכה המשפטית ועם העומדת בראשה ידועים. אבל כל זה כרגע לא רלוונטי לעניין שלנו, ואני אומר את זה רק בהקשר שדעתי לא נוחה מכל התהליך. יחד עם זאת אנחנו שומעים גם מהיועצת המשפטית וגם מהיועץ המשפטי החיצוני שזה הדבר שכן התחדש מהדיון הקודם, זה שמרחב התמרון שלנו הצטמצם לאפס, ושאנחנו כגוף ציבורי מחויבים לפעול בניגוד למה שהיה בפעם שעברה מחויבים עכשיו לפעול על פי הנחיות היועץ המשפטי לממשלה.

יואב הורוביץ: זה לא נאמר סליחה.

יו״ר- אמיר גילת: זה נאמר, לא?

יואב הורוביץ: זה לא נאמר.

מוטי ארד: על פי חוות הדעת של היועצת המשפטית שלכם שנשענת על חוות הדעת של היועץ המשפטי לממשלה.

יואב הורוביץ: זה לא, החוק...

יו"ר- אמיר גילת: רגע אמר רון גזית, רון גזית אמר.

גאולה אבידן: אמיר אם אתה רוצה לעשות הצבעה אז אנחנו רק הוועד המנהל שיישאר, אם אפשר?

יו"ר- אמיר גילת: בסדר, בסדר, שנייה.

גאולה אבידן: כי אנחנו רוצים לדון משהו.

יו"ר- אמיר גילת: שנייה, אני אומר שמה שאמר עורך דין גזית זה שיש הנחיות של היועץ המשפטי לממשלה והם תקפות עלינו, זה שמעתי אותו אומר את זה, אפילו חזרתי על השאלה והוא אישר את זה.

יעקב בורובסקי: תישאר, תישאר. (מדברים ביחד).

יו"ר- אמיר גילת: היועץ המשפטי לממשלה באמצעות היועצת המשפטית של רשות השידור, לא משנה ה... רגע, רגע, והדבר האחרון זה הנושא של הבג"ץ, זאת אומרת אני לא הולך כאן לעשות את מעשה רבין וללכת לבית הדין העליון בלי ייעוץ משפטי, כרגע ככול שאנחנו שומעים אין מי שיגן עלינו, אנחנו יכולים לקבל איזה החלטה שאנחנו רוצים.

יואב הורוביץ: תצא מנקודת הנחה לצורך הדיון שאנחנו אם אתה אומר אין מי שיגן עלינו כאמת מוחלטת, אבל יש מי שיגן עלינו.

יו"ר- אמיר גילת: לא, כי אתה צריך...

יואב הורוביץ: לא, סליחה.

יו"ר- אמיר גילת: פרטי, אז אני אומר גורם פרטי.

יואב הורוביץ: סליחה, האם יעלה על הדעת? אז אני אומר עוד פעם, אם את אומרת אין מי שיגן עלינו אז תקבלי החלטה, אם אני החלטתי ללכת עם האמת שלי ואני הולך עם זה לבג"ץ תעמידו לי בבקשה הגנה. את אומרת לי...

יו"ר- אמיר גילת: היא לא יכולה.

חנה מצקביץ: לא בדקתי מה עושים במקרה כזה.

יו"ר- אמיר גילת: שנייה רגע, משפט אחרון אני אומר, שנייה רגע אני מעמיד להצבעה, שנייה רגע.

יואב הורוביץ: כן.

יו"ר- אמיר גילת: כיושב ראש של רשות הציבור הממלכתית של מדינת ישראל אני חש קושי רב לפעול מול החלטות והנחיות של היועץ המשפטי לממשלה עם כל ההסתייגויות.

גאולה אבידן: אז בואו נעשה הצבעה.

יו"ר- אמיר גילת: נעשה הצבעה. רגע ביקשו פה, רגע את רוצה, מה גאולה מה היתה לך הערה לגבי הנוכחים? מה?

גאולה אבידן: לא, אמרתי ועד המנהל לא יכול לדבר כמה שניות לבד?

יעקב בורובסקי: אתם רוצים אז שיישאר יעקב ונדון.

יעקב נווה: סליחה אני יש לי תור שפעמיים דחיתי אותו ... (מדברים ביחד).

יעקב בורובסקי: אמרת שאתה לא ישן לא? (מדברים ביחד). לא, אני יודע, עכשיו לא תישן בגלל הכאב שיניים.

גאולה אבידן: יוני...

יוני בן מנחם: את רוצה שאני אצא? אין לי בעיה.

גאולה אבידן: לא שלא יגידו.

יוני בן מנחם: מה שתחליטו, אני מוכן לצאת אין לי בעיה.

יעקב בורובסקי: בלי הקלטה?

גאולה אבידן: מה? כן גם בלי הקלטה.

יעקב בורובסקי: בלי הקלטה?

יו"ר- אמיר גילת: תסגור את ההקלטה רגע.

גאולה אבידן: כן בלי הקלטה.

יו"ר- אמיר גילת: רגע... (סוגרים את ההקלטה).

יו"ר- אמיר גילת: (מחדשים את ההקלטה). שנייה רבותיי, גאולה, אנחנו מחדשים את הדיון לאחר הפסקה קצרה. אני רוצה להעלות להצבעה הצעה אחת או שתים

תיכף נראה. ההצעה הראשונה אומרת שהוועד המנהל מקבל, מרכין ראשו בפני הנחיות היועץ המשפטי.

יעקב בורובסקי: לא, הוועד המנהל לאחר ששמע את השימוע, הליך של שימוע, לאחר ששמע.

לנה קריינדלין: אתה יכול להעלות את שתי ההצעות ואנחנו...

יו"ר- אמיר גילת: כן, כן, הוועד המנהל...

יעקב בורובסקי: לאחר ששמע את השימוע.

יו"ר- אמיר גילת: איפה מיכל? מיכל בואי רגע. הוועד המנהל לאחר ששמע את השימוע.

יעקב בורובסקי: את השימוע באמצעות בא כוחו של משה נסטלבאום ומשה נסטלבאום.

יו"ר- אמיר גילת: את טענות השימוע, כן.

יעקב בורובסקי: החליט.

לנה קריינדלין: אני נורא מתנצלת אני מצטרפת להצעה של יואב ויוצאת, סליחה.

יעקב בורובסקי: החליט לדחות את טענות השימוע ולאמץ את המלצת הפרקליטות.

יעקב נווה: אני גם מצטרף להצעה של יואב...

יעקב בורובסקי: להעביר את משה נסטלבאום מתפקידו לתפקיד שאיננו ניהולי, מבלי לפגוע במעמדו, מבלי לפגוע בשכרו לתקופה זמנית של עד תום התובענה, תום הדיון בתובענה.

יו"ר- אמיר גילת: והוועד המנהל קורא לנציבות שרות המדינה לזרז את זה.

יעקב בורובסקי: הוועד המנהל, ההצעה שלי...

יו"ר- אמיר גילת: אני מוסיף.

יעקב בורובסקי: הוועד המנהל יודיע את החלטתו למשה נסטלבאום ובא כוחו, קורא לכל מי שיש באפשרותו להשפיע על משה נסטלבאום לשקול מחדש את עמדתו. יכול להיות שברמה הזאת אני טועה כי אם הוא רוצה ללכת לבית הדין, אז עדיף שיעשה את זה לבד בלי...

יו"ר- אמיר גילת: כן יואב הצעה שנייה?

יואב הורוביץ: הוועד המנהל מאשר את החלטתו כפי שהתקבלה ביום זה וזה, תמצא בבקשה את התאריך הנכון שבה החלטנו לדחות את הבקשה להעבירו מתפקידו, מכלול המסירות שמונחות בפנינו כולל ההסתייגויות של הממונה כפי שהועלו ממסמך ששת הנקודות, לא השתנו נסיבות שבגינם אנו יכולים לשנות את החלטתנו, נקודה.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי אני רק רוצה להוסיף על הצעת החלטה של בורובסקי שזה בא מתוך כבוד, כמו שאמרתי מקודם כמוסד ציבורי שאנחנו פועלים לאור הנחיות היועץ המשפטי לממשלה.

יעקב בורובסקי: מאה אחוז בסדר גמור.

יו"ר- אמיר גילת: מי בעד הצעת החלטה הראשונה ירים את ידו?

דוברת: מה זה הראשונה בורו?

יו"ר- אמיר גילת: כן. אוקי. מי נגד? אוקי.

אסתי אפלבאום: אתה לא יכול לעשות ככה ממילא משום שלנה ויעקב...

יו"ר- אמיר גילת: אה נכון הם לא פה אוקי נעשה רק בעד, בעד הראשונה...

אסתי אפלבאום: כן אז צריך להכניס אותם אוטומטית לנגד או...

יו"ר- אמיר גילת: טוב, לא אז אני אוקי מי בעד הראשונה זה שניים. מי בעד השנייה? אחד...

יואב הורוביץ: ויעקב ולנה.

יו"ר- אמיר גילת: אתם נמנעים?

גאולה אבידן: כן אני רוצה לומר משהו.

יעקב בורובסקי: אני מצטער אני סיימתי.

יואב הורוביץ: אנחנו מדברים אני חייב לעוף.

יו"ר- אמיר גילת: טוב.

גאולה אבידן: אני רוצה משהו לפרוטוקול.

יו"ר- אמיר גילת: בבקשה.

דובר: אני מתנצל אבל אנחנו נדבר אחר כך.

גאולה אבידן: לי אישית חשוב לומר משהו לפרוטוקול. מכל הנסיבות, גאולה אבידן, מכל הנסיבות שהובילו עד כה מחד קבלת החלטה שלוותה בייעוץ משפטי לאורך כל הדרך, ולדעתי ההחלטה היתה סבירה בנסיבות העניין, מאידך ההתפתחויות האחרונות והתנגדות הפרקליטות להגן עלינו, אני נמנעת מלקבל החלטה בגלל שבנסיבות העניין אני לא יודעת מה היא החלטה סבירה בנסיבות העניין, ובגלל זה אני נמנעת.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי בסדר גמור.

גאולה אבידן: אני מנעת מלהצביע.

אסתי אפלבאום: גם לפרוטוקול.

יו"ר- אמיר גילת: רגע את רוצה להגיד משהו לפרוטוקול?

אסתי אפלבאום: כן.

חנה מצקביץ: סיימתם אפשר להיכנס?

יו"ר- אמיר גילת: כן, כן כנסי, עכשיו היא מדברת להקלטה.

אסתי אפלבאום: המצב שאליו נקלענו שהוא מצד אחד הצורך בקבלת הנחיות היועץ המשפטי לממשלה והרצון כנציגי ציבור לעשות את כל מה שנדרש מאיתנו על פי חוק, אל מול התחושות האישיות הקשות שלנו לגבי המקרה הפרטני מתבטאות בצורת ההצבעה.

דוברת: שהיא?

אסתי אפלבאום: שהיא להימנע.

יו"ר- אמיר גילת: טוב אוקי, טוב תודה.